FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Kateřina Syslová

Sémiotická analýza českého humoru na Facebooku

Diplomová práce

Praha 2017

Autor práce: **Kateřina Syslová**

Vedoucí práce: **PhDr. Otakar Šoltys, CSc.**

Rok obhajoby: **2017**

Bibliografický záznam

SYSLOVÁ, Kateřina. *Sémiotická analýza českého humoru na Facebooku.* Praha, 2017. 88 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Otakar Šoltys, CSc.

Abstrakt

Ve své diplomové práci se zabývám sémiotickou analýzou trojích vybraných českých humoristických stránek na Facebooku. Jsou jimi „*Martyho Frky*“, „*Opráski sčeskí historje*“ a „*Stay Z*“. Práce je rozdělena na teoretickou část a praktickou část.

V prvé části představuji obor sémiotika. Krátce se věnuji jeho historii, poté se zaměřuji na různá pojetí znaku dle teoretiků Saussura a Peircea, na která navazuje popis rovin signifikace a sémiotické analýzy. Teoretická část pokračuje stručným představením zkoumaného prostředí sociální sítě Facebook a definicemi komiky a humoru.

Praktickou část pak tvoří samotná sémiotická analýza vybraných příspěvků. Stránky nejprve stručně představuji a následně pomocí denotace a konotace popisuji každý příspěvek i podstatu jeho vtipu. V rámci shrnutí každé stránky se pak věnuji vizuálním a jazykovým prostředkům, které autoři příspěvků používají. Dále se zabývám i tématy příspěvků a nastíněním modelového čtenáře. Analytickou část uzavírám obecným shrnutím všech vybraných stránek. Poukazuji zejména na náročnost dekódování, originalitu i vložené myšlenky autorů. V závěrečném shrnutí této části práce si kladu otázku, zdali by tyto humoristické příspěvky mohly fungovat i offline? Postupuji tedy od konkrétní analýzy každého příspěvku až k popisu fungování všech vybraných stránek.

V závěru diplomové práce pak shrnuji nabyté poznatky a hodnotím provedenou analýzu.

Abstract

The diploma thesis aims to deal with a semiotic analysis of three selected Czech humorous Facebook pages. These are "*Martyho Frky*", "*Opráski sčeskí historje*" and "*Stay Z*". The thesis is divided into theoretical and practical part. The first part introduces the field of semiotics, with a brief focus on its history, followed by the different concepts of the sign according to the theoreticians Saussure and Pierce, and the description of the levels of signification and semiotic analysis. The theoretical part then continues to explore the Facebook social environment and definition of comic and humour through means of brief description.

The practical part consists of the semiotic analysis of selected Facebook posts. In all three cases, the page is briefly introduced and then, with denotation and connotation, each post and the essence of its joke are examined. In the summary of each page the visual and linguistic means are described. Topics of the posts and description of the model reader are also dealt with. The analytical part ends with a general summary of all selected pages. The difficulty of decoding, originality and embedded ideas are also covered. In the final summary of the analytical section, the thesis also asks the question whether these humorous posts could work offline as well. The work therefore proceeds from a specific analysis of each post to a general description of the functioning of all three sites.

At the end, the diploma thesis lays out a summary of the acquired knowledge and evaluates the analysis.

Klíčová slova

humor, Facebook, facebookové stránky, Martyho Frky, Opráski sčeská historje, Stay Z, sémiotická analýza, černý humor, šibeniční humor

Keywords

humor, Facebook, Facebook pages, Martyho Frky, Opráski sčeská historje, Stay Z, semiotic analysis, black humor, gallows humor

Rozsah práce: 124 414 znaků

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 17. května 2017 Kateřina Syslová

Poděkování

Děkuji vedoucímu své diplomové práce PhDr. Otakaru Šoltysovi, CSc. za odborné vedení práce, za jeho ochotu a vstřícnost. Dále bych ráda poděkovala své mamince, že mi ráznými slovy připomněla, kdy je čas začít psát diplomovou práci.

Obsah

ÚVOD **1**

1. SÉMIOTIKA **3**

1.1. DEFINICE OBORU 3

1.2. POJEM SÉMIOTIKA 3

1.3. VÝVOJ 3

1.4. POJETÍ ZNAKU 4

1.4.1. Ferdinand de Saussure *4*

1.4.2. Charles Peirce *5*

1.5. DENOTACE, KONOTACE 5

1.6. KÓDOVÁNÍ, DEKÓDOVÁNÍ, INTERPRETACE 6

1.7. SÉMIOTICKÁ ANALÝZA 7

2. SOCIÁLNÍ SÍŤ **9**

2.1. FACEBOOK 9

2.1.1. Facebook v České republice *10*

3. HUMOR A KOMIKA **11**

3.1. ČERNÝ A ŠIBENIČNÍ HUMOR 12

4. SÉMIOTICKÁ ANALÝZA STRÁNEK MARTYHO FRKY **14**

4.1. KLÁST ODPOR 14

4.1.1. Denotace *15*

4.1.2. Konotace *15*

4.2. VYSTŘÍHAT 16

4.2.1. Denotace *16*

4.2.2. Konotace *16*

4.3. SHODIT SE 17

4.3.1. Denotace *18*

4.3.2. Konotace *18*

4.4. BALÍK SLÁMY 19

4.4.1. Denotace *19*

4.4.2. Konotace *19*

4.5. HLADOVÉ OKNO 20

4.5.1. Denotace *20*

4.5.2. Konotace *21*

4.6. KARLA ČAPKA 22

4.6.1. Denotace *22*

4.6.2. Konotace *22*

4.7. SVĚŽÍ 23

4.7.1. Denotace *23*

4.7.2. Konotace *24*

4.8. VYTLAČIT 25

4.8.1. Denotace *25*

4.8.2. Konotace *25*

4.9. JENOM CHTÍT NESTAČÍ 26

4.9.1. Denotace *26*
4.9.2. Konotace *26*
4.10. NEPOVEDENÝ PUČ 28
4.10.1. Denotace *28*
4.10.2. Konotace *28*
4.10.3. Podstata vtipu *29*
4.11. NAKLÁDAČKA 29
4.11.1. Denotace *29*
4.11.2. Konotace *30*
4.12. SOUHRNNÁ ANALÝZA 30
4.12.1. Vizuální souhrnná analýza *30*
4.12.2. Souhrnná textová analýza *31*
4.12.3. Souhrnná tematická analýza *31*
4.12.4. Modelový čtenář *32*
5. SÉMIOTICKÁ ANALÝZA STRÁNEK OPRÁSKI SČESKÍ HISTORJE 33
5.1. JAK ZMIKUND GLATUROVAL 34
5.1.1. Denotace *34*
5.1.2. Konotace *35*
5.2. AHCILEZ A ŽEVLA 36
5.2.1. Denotace *37*
5.2.2. Konotace *37*
5.3. JAK SE PŘIPARVID NA BIDTVU 38
5.3.1. Denotace *38*
5.3.2. Konotace *39*
5.4. MUHAMAT 41
5.4.1. Denotace *41*
5.4.2. Konotace *42*
5.5. JAK (NE)UŤIKAT Z BOĚ 44
5.5.1. Denotace *44*
5.5.2. Konotace *45*
5.6. BUŤ FID 47
5.6.1. Denotace *47*
5.6.2. Konotace *48*
5.7. JAK JE UŠITEČNÍ ZAVÍRAD 49
5.7.1. Denotace *50*
5.7.2. Konotace *50*
5.8. TROUBA 52
5.8.1. Denotace *52*
5.8.2. Konotace *53*
5.9. SOUHRNNÁ ANALÝZA 55
5.9.1. Souhrnná vizuální analýza *55*
5.9.2. Souhrnná analýza témat *56*
5.9.3. Souhrnná textová analýza *57*
5.9.4. Modelový čtenář *58*

6. SÉMIOTICKÁ ANALÝZA STRÁNEK STAY Z 59
6.1. MŮJ KEMP 60
1.1.1 Zdroj 60
6.1.1. Denotace 60
6.1.2. Konotace 60
6.2. NÁHODNÉ SESKUPENÍ 62
6.2.1. Denotace 62
6.2.2. Konotace 62
6.3. INSTALACE PROGRAMU „*SMRT*“ 64
6.3.1. Denotace 64
6.3.2. Konotace 64
6.4. THE ORTELS 66
6.4.1. Denotace 66
6.4.2. Konotace 67
6.5. SMRTONOŠ 68
6.5.1. Denotace 69
6.5.2. Konotace 69
6.6. JARDA JÁGR 70
6.6.1. Denotace 70
6.6.2. Konotace 70
6.7. SELFÜHRER 71
6.7.1. Denotace 71
6.7.2. Konotace 72
6.8. OPIČAN REY 73
6.8.1. Denotace 73
6.8.2. Konotace 74
6.9. SOUHRNNÁ ANALÝZA 74
6.9.1. Souhrnná vizuální analýza 74
6.9.2. Souhrnná textová analýza 75
6.9.3. Souhrnná tematická analýza 76
6.9.4. Modelový čtenář 77
7. SHRNUTÍ ANALYTICKÉ ČÁSTI 78
7.1. NÁROČNOST DEKÓDOVÁNÍ 78
7.2. VIZUÁLNÍ ORIGINALITA 78
7.3. NEMOHLO BY TO BÝT OFFLINE? 79
7.4. MYŠLENKA AUTORŮ 80
ZÁVĚR 81
ZDROJE 83
LITERATURA 83
ELEKTRONICKÉ ZDROJE 85
ZDROJE OBRÁZKŮ 87

Úvod

Online prostředí sociálních sítí nabývá v posledních letech dramatickou rychlostí na společenském významu. Mluví se o revoluci v komunikaci, protože sítě už dávno nejsou pouze pojítkem mezi fyzickými osobami, ale slouží jako zdroj informací různé relevance a také zábavy. V této práci se věnuji poslední jmenované roli, zábavě a humoru. Mnou vybrané stránky vytvářejí svéráznou formu humoru a ta se prostřednictvím facebookových aktérů šíří českým virtuálním prostředím. Sama jsem příjemcem sdělení některých obdobných stránek, někdy mě rozesmějí, jindy nechají chladnou, a někdy mě dokonce znepokojí. Jde o subjektivní pohled, který nemusí odpovídat tomu, co je konečně považováno za úspěšné, a co nikoli. Rozhodla jsem se tedy podrobit zkoumání uvážlivě vybraný vzorek humoristické tvorby a prostřednictvím znalostí z teorie sémiotické analýzy popsat tuto tvorbu z odborného úhlu pohledu. Sémiotickou analýzu v první části teoreticky ukotvuji, krátce popisuji i specifické prostředí Facebooku, protože Facebook je nejen prostředím, ale i katalyzátorem čtenářských reakcí a celkové komunikace. Teoretickou část pak končím sondou do různých definic humoru, protože se i v praktické části budeme snažit pochopit, co je ve zkoumaných příspěvcích jeho zdrojem.

V praktické části je představena sémiotická analýza trojích vybraných českých stránek na Facebooku. Cílem výzkumu je předložit kvalitativní analýzu současného humoru v českém virálním prostředí na online sociálních sítích. Pomocí sémiotické analýzy každého vybraného příspěvku budou odhaleny skryté struktury a náměty, které daly sdělením vzniknout.[1]

V okruhu českých humoristických stránek patří mnou vybrané k těm nejoblíbenějším a nejsdílenějším. Stránka „*Opráski sčeskí historje*“ měla k únoru 2017 81 000 fanoušků,[2] „*Martyho Frky*“ 119 000[3] a „*Stay Z*“ 54 000[4].

Zohlednila jsem také formátovou různorodost. První stránky používají jednoduché vtipy převážně jen v jediném obrázkovém okénku, další tvoří komiksy a třetí koláže.

Ač počty jejich fanoušků hrály roli při výběru konkrétních stránek, jednotlivé příspěvky jsou vybrány podle jiného klíče. Záměrem byla co možná největší pestrost komunikačních znaků, témat a rozmanitá práce s jazykem.

---

[1] Abych dosáhla kvalitních relevantních výsledků sémiotické analýzy, rozhodla jsem se k navýšení počtu zkoumaných příspěvků.

[2] Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/.

[3] Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/.

[4] Stay Z. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/

Vzhledem k různému přístupu autorů se různí i sémiotická komplexnost. Mým cílem bylo dát každé ze stránek alespoň přibližně stejný prostor, proto jsem se rozhodla upravit jednotlivé počty vybraných příspěvků podle vlastní potřeby. Pokaždé mi šlo o co největší znakovou rozmanitost.

Každý příspěvek nejprve velmi stručně denotativně popisuji. V návaznosti na Saussurovo rozdělení označujícího a označovaného a Peirceovo rozdělení znaků na ikonu, index a symbol se následně zaměřuji na konotaci vizuálních i textových znaků a sdělení.

V případě, že předmět mého zkoumání reaguje na aktuální či historické dění, věnuji se i dobovému vnějšímu kontextu. Na závěr analýzy se pokouším odhalit i podstatu komičnosti každého postu. Po zpracování všech vybraných příspěvků dané „fanouškovské“ stránky provádím souhrnnou analýzu každé z nich. Zde se zaměřuji na vizuální, textovou a tematickou analýzu celé stránky a v závěru popisuji modelového čtenáře.

Cílem mé práce je představit současný humor na sociální síti Facebook na vybraných českých, tzv. fanouškovských stránkách. Pomocí sémiotické analýzy rozebírám vybrané posty každé ze stránek, analyzuji jejich vizuální a jazykové prostředky a pokouším se odhalit, co je zdrojem jejich komičnosti.

1. Sémiotika

1.1. Definice oboru

Sémiotika je vědecká disciplína zabývající se procesy společenské produkce znakových systémů a jejich užitím v komunikační praxi.[5]

Vedle samotného znaku se sémiotika zabývá také „*označováním, znamenáním, a to ve vztazích jak k zastupovaným skutečnostem, tak k vnímateli: jde tedy tak o porozumění, resp. komunikaci*“.[6]

Sémiotiku můžeme rozdělit na tři části. Podle toho, „*zda je v centru jejího zájmu vztah znaku k jeho uživatelům (pragmatika), vztah znaku a skutečnosti, ke které referuje (sémantika), nebo vztah znaku k ostatním znakům (syntax)*“.[7]

Znakem tedy rozumíme vše, co něco reprezentuje. Cokoli, co samo o sobě a vztahem k ostatním znakům tvoří význam. Sémiotika a její zkoumání se neomezují jen na jazyková uspořádání, ale zahrnují všechny znakové systémy. Komunikaci i znak sémiotika tedy chápe jako společenské konstrukty. Jejich význam nevzniká samovolně, ale vyplývá ze vztahů, které jim připisujeme.

1.2. Pojem sémiotika

Původ názvu pojmu „*sémiotika*“ je přičítán lékařské disciplíně, konkrétně lékaři Claudiu Galenovi, jenž slovem „*sémeiótiké*“ označil vědu o příznacích.[8]

Do jazykové roviny tento pojem přenesl až John Locke, kdy za „*sémiotickou*“ popsal „*vědu o znacích, z nichž nejběžnější jsou slova*“.[9]

1.3. Vývoj

Nauce o znacích a systémech se už od starověku věnovalo množství myslitelů. Příkladem může být Platon nebo jeho žák Aristoteles. První definice znaku je připisována svatému Augustinovi, který jej popsal takto: „*Znak je něco, co nás samo o sobě přivádí na myšlenku o něčem jiném.*“[10]

[5] Srov. JIRÁK, J., KÖPPLOVÁ, B., 2007, s. 137.
[6] DOUBRAVOVÁ, J., 2002, s. 29.
[7] HANULIAK, J., POKORNÝ, J., 2010, s. 56.
[8] Srov. ČERNÝ, J., HOLEŠ, J., 2004, s. 23.
[9] LOCKE, J., in: ČERNÝ, J., HOLEŠ, J., 2004, s. 23−24.
[10] Sv. Augustin, in: ČERNÝ, J., HOLEŠ, J., 2004, s. 23.

Modernímu pojetí sémiotiky postavili základní kameny švýcarský jazykovědec Ferdinand de Saussure a americký logik Charles Sanders Peirce.

Ferdinand de Saussure se místo historie jazyků zaměřil na studium podstaty fungování komunikace.[11] Zatímco Charles Peirce používal pojem „*sémiotika*“, Saussure novou sociální vědu zkoumající znakové systémy označil za „*sémiologii*“ podle řeckého slova „*sémeion*“, které znamená stopu (nebo znaménko či zrníčko).[12]

1.4. Pojetí znaku

Existuje nepřeberné množství velmi různorodých znakových systémů. Od komunikace mezi včelami přes tvorbu počítačových kódů až k dorozumívání prvních homo sapiens. Definicí znaku jako takového sice není tolik, nicméně členitost tohoto odvětví jednoznačnému definování pojmu rozhodně nepomáhá.

Obecně můžeme znak považovat za „*dohodou stanovený materiální objekt, který v komunikační události (sdělování či interpretaci skutečnosti) zastupuje jiný objekt nebo jev*“.[13]

Pojetí znaku pak podle dvou nejvýznamnějších teoretiků sémiotiky můžeme rozdělit na bilaterální a triadické.

1.4.1. Ferdinand de Saussure

Ferdinand de Saussure ve své knize „*Kurz obecné lingvistiky*“ pojímá znak jako spojení dvou složek; „*signifiant*“ a „*signifié*“. Dvě nerozdělitelné složky, které jsou jako dvě strany jednoho listu papíru.[14]

Označující (*signifiant*) je znakový obraz toho, co vnímáme. Je to reprezentace sloužící k vyjadřování, zaznamenávaná našimi smysly. Druhou složkou znaku je označované (*signifié*), což už je konkrétní představa daného znakového obrazu.[15] Saussurův následovatel Louis Hjelmslev chápal znak podobně. Jeho dvě strany však popsal pojmy „*obsah*“ a „*výraz*“, které v podstatě definovaly to samé, co Saussurovy pojmy „*signifiant*“ a „*signifié*“.

Vzhledem ke komplexnosti a dynamičnosti znakového systému je velmi málo pravděpodobné, že by se jedno označující vztahovalo pouze k jednomu označovanému, a naopak.[16]

[11] Srov. DEACON, D., PICKERING, M. et al., 1999, s. 136.
[12] Srov. SAUSSURE, F., 2007, s. 52.
[13] JIRÁK, J., NEKVAPIL, J., ŠOLTYS, O., 1996, s. 41.
[14] Srov. JIRÁK, J., NEKVAPIL, J., ŠOLTYS, O., 1996, s. 41.
[15] Srov. SAUSSURE, F., 2007, s. 96.
[16] Srov. SAUSSURE, F., in: JIRÁK, J., NEKVAPIL, J., ŠOLTYS, O., 1996, s. 17.

Ferdinand de Saussure také definoval dvě roviny, v nichž se znak pohybuje v rámci daného systému; „*paradigmatickou*“ a „*syntagmatickou*“. Paradigmatické vlastnosti definuje jako vztah znaku k dalším znakům, které se v daném textu nevyskytují a mohly by jeho místo zastoupit (jsou mu podobné). Za syntagmatický je pak označen vztah znaků použitých v textu. Syntagma je tedy řazení znaků na horizontální úrovni.[17]

1.4.2. Charles Peirce

Charles Peirce znak rozdělil do tří kategorií. Kritériem tohoto třídění je vztah znaku k objektu, který zastupuje. Jedním typem je *ikona*, druhým *index* a třetím symbol. U ikony určuje vztah mezi znakem a objektem vnější podobnost (například označení pro pánské a dámské záchody). Index zas vyplývá z kauzální souvislosti mezi znakem a objektem (kouř značí oheň). Poslední kategorií znaku je symbol, který je s objektem spojen na základě konvence.[18]

1.5. Denotace, konotace

Pojmy „*denotace*“ a „*konotace*“ popisují vztah mezi označovaným a označujícím. Jejich definici rozvedli Umberto Eco a Roland Barthes. Barthes se navíc zabýval přiřazováním významu v různých úrovních.

Denotace je doslovný, nehodnotící popis. Reprodukce, jež se neohlíží na vzájemné vztahy ani kontext. Je to zřejmý význam znaku, přijatý členy stejné kultury.[19]

Konotace se pohybuje v asociační rovině. Význam znaku se odvíjí od postojů a hodnot interpreta. Závisí na subjektivní povaze socio-kulturního prostředí.[20]

Barthes pro popis interpretačních rovin použil bilaterální pojetí znaku Saussura a Hjelmsleva. Rovinu označovaného a označujícího prohlásil za denotační, jedná se o primární interpretaci. Druhou úroveň označil za konotační. Ta už v sobě obsahuje asociační hodnoty, je tedy odvozená a na označující napojuje další označované. Lze tedy říci, že jedna denotace může mít řadu konotací.[21]

Obecně platné kulturní soudy pak Barthes označil pojmem „*mýtus*“. Jedná se o třetí rovinu, již daná společnost konstruuje na základě svých přijatých představ a hodnot,

[17] Srov. TRAMPOTA, T., VOJTĚCHOVSKÁ, M., 2010, s. 119.
[18] Srov. TAMTÉŽ, s. 119.
[19] Srov. BARTHES, R., 2004, s. 122.
[20] Srov. TAMTÉŽ.
[21] Srov. TAMTÉŽ.

vyplývajících ze společné kultury a historie. Jsou to obecně platné postoje a názory, které považujeme za běžné a samozřejmé.

1.6. Kódování, dekódování, interpretace

„Každé mediální sdělení musí být zakódované do nějakého sdělitelného tvaru.“[22]

Mechanismy konstrukce významů se zabývalo Centrum pro současná kulturální studia. John Hartley, John Fiske a zejména Stuart Hall se zaměřili na problematiku „*kódování“* a „*dekódování*“.

Sdělení se musí smysluplně zakódovat (formulovat) tak, aby jeho příjemce mohl bez problémů obsah dekódovat. Ke správnému pochopení je zapotřebí znát používané kódy, jejich systémy a pravidla. Jak příjemce dekóduje sdělení, je určující pro to, jaký význam mu přiřkne.[23]

Díky správnému zakódování podavatelem je příjemce schopen rozeznat hlavní znaky sdělení. Jak si ale adresát sám vyloží konečný smysl sdělení, je determinováno jeho subjektivním názorem, zkušenostmi a znalostmi.[24]

Texty, u kterých dominuje jedna interpretace, Umberto Eco označuje za „*uzavřené*“. Texty, kde je naopak možné větší množství výkladů, nazývá „*otevřené*“.[25]

Podavatel do svého sdělení vkládá jistou intenci jako součást svého komunikačního záměru. Jedná se o poslání textu, které se snaží podavatel sdělit, a chce, aby ho adresát takto dekódoval.[26]

Ani snaha podavatele o dominující interpretaci v jeho sdělení však nezaručí, že si ho adresát vyloží přesně takto. Pokud příjemce dekóduje sdělení přesně dle poslání textu, jedná se o „*preferované čtení*“. Alternativou je „*dohodnuté čtení*“, kde adresát akceptuje dohodnuté významy, ale má k nim námitky a nabízí další výklady. Třetím druhem čtení je „*opoziční čtení*“, které zcela odmítá poslání textu a nabízí vlastní sdělení.[27]

Pochopení významu sdělení závisí na kontextu. Zdeněk Vybíral v Psychologii lidské komunikace rozděluje kontext podle prostředí, v němž se odehrává. Vnitřní kontext závisí na

[22] BURTON, G., JIRÁK, J., 2001, s. 56.
[23] Srov. BURTON, G., JIRÁK, J., 2001, s. 57.
[24] Srov. TAMTÉŽ.
[25] Srov. ECO, U., 1989.
[26] Srov. BURTON, G., JIRÁK, J., 2001, s. 63.
[27] Srov. HALL, S., 2005.

souboru hodnot, emocí a názorů jedince, zatímco vnější kontext se pak skládá ze všech ostatních okolností, které nás ovlivňují. Nabývá například podoby společenské a politické situace nebo kulturní determinace.[28]

Umberto Eco dále rozvíjí typologii čtenáře, rozděluje ho na „*empirického*“ a „*modelového*“. Tím prvním je skutečný čtenář, Eco ho definuje následovně: „*Empirickým čtenářem jste vy, já, kdokoliv, kdo čte nějaký text. Empiričtí čtenáři mohou číst mnoha způsoby a neexistuje žádné pravidlo, které by jim předepisovalo jak číst, protože často berou text jako nádobu pro své vlastní vášně, které mohou přicházet zvnějšku, mimo text, anebo které v nich text náhodou probouzí.*“[29]

Jakýmsi opakem je „*modelový*“ čtenář, což je čtenář navržený samotným textem. „*Modelového*“ čtenáře „*text nechápe jen jako spolupracovníka, ale snaží se ho zároveň tvořit.*“[30]

„*Empirický*“ čtenář se může ztotožnit s „*modelovým*“. V takovém případě se jedná o „*preferované čtení*“. Může však vzhledem ke svému vnějšímu a vnitřnímu kontextu interpretovat zcela odlišně, než autor původně zamýšlel, a modelového čtenáře zcela odmítnout. V takovém případě mluvíme o „*opozičním*“ čtení.

1.7. Sémiotická analýza

Sémiotická analýza vychází ze sémiotiky a zabývá se hloubkovým kvalitativním zkoumáním obsahů. V centru sémiotické analýzy jsou znaky a jejich systémy. Výhodou této analýzy je, že může být aplikována na jakákoli sdělení, a to včetně těch složených z několika znakových systémů.

Sémiotická analýza je schopná komplexně pojmout analyzované sdělení a zaměřit se na vztahy mezi jednotlivými znaky a současně na významy vyplývající z textu. Právě odkrývání významů sdělení a vztahů mezi jednotlivými složkami je hlavním předmětem zkoumání sémiotické analýzy.

Vzhledem k tomu, že „*označující*“ může být spojeno s řadou „*označovaných*“, a naopak, vzniká prostor pro tvorbu různých významů na straně podavatele i adresáta.

Sémiotická analýza se zabývá mimo jiné i uspořádáním znaků („*paradigmatickým*“ a „*syntagmatickým*“), „*metaforami*“ i „*intertextualitou*“.

Podavatel i příjemce mohou přiřazovat k „*označujícím*“ různá „*označovaná*“, takže významy sdělení mohou být pro podavatele i příjemce odlišné. Dalším faktorem analyzování

[28] Srov. VYBÍRAL, Z., 2000, s. 28.
[29] ECO, U., 1997, s. 16.
[30] TAMTÉŽ, s. 17.

významů jsou roviny označování; „*denotace*“ a „*konotace*“. Vzhledem ke konotativní podstatě dekódování znaků záleží na vnějším i vnitřním kontextu každého, jak si daný význam vyloží.

S ohledem na dvojí rovinu označování je sémiotická analýza úzce spjata s konkrétními kulturními, politickými, historickými a sociálními okolnostmi.[31]

I vzhledem k zásadní povaze kontextu adresáta je sémiotická analýza omezená termínem „*interpretační*“. Nelze z ní odvodit žádné absolutní a objektivní tvrzení mající obecnou platnost. Jejím cílem je detailní proniknutí do problematiky a odhalení významů vybraných sdělení. Sémiotická analýza nahlíží na obsahy z jiného úhlu a odhaluje jiné skutečnosti než obsahová analýza kvantitativního charakteru.

Vzhledem ke kvalitativní obsahové analýze musí být počet zkoumaných vzorků malý a výběr vzorků záměrný.

[31] Srov. TRAMPOTA, T., VOJTĚCHOVSKÁ, M., 2010, s. 118−120.

2. Sociální síť

Sociální sítě se dají definovat různě. Pokud slovem „*sítě*“ rozumíme spojení či vazby, můžeme termínem „*sociální síť*“ rozumět vazby v jakémkoli sociálním prostředí (například na pracovišti). V knize Social Network Analysis její autoři Knoke a Yang také popisují sociální síť v obecné rovině jako strukturu skupiny aktérů, kde jsou členové spojeni množinou jednoho či více vztahů. Aktéry můžeme rozumět jak jedince, tak určitý kolektiv.[32]

Tato práce se nicméně bude věnovat „*online*“ podobě sociálních sítí. Encyklopedie Britannica popisuje online sociální síť takto: *„Online community of individuals who exchange messages, share information, and, in some cases, cooperate on joint activities.*“[33]

2.1. Facebook

Sociální síť Facebook byla založena v roce 2004. Z harvardského kampusu se během několika let rozšířila po Spojených státech a už v roce 2006 se do ní mohl zaregistrovat každý obyvatel USA starší třinácti let.[34]

Ke konci roku 2016 měla podle údajů analytické společnosti Socialbakers sociální síť Facebook celosvětově 1 180 milionů aktivních denních uživatelů, 85 % z nich už mimo Spojené státy.[35]

Měsíčních uživatelů měla k témuž datu 1 790 milionů, z nichž 92 % použilo k připojení na Facebook mobilní zařízení.[36]

Každý uživatel si tedy může vytvořit a spravovat osobní facebookový profil. Dále má také možnost navazovat přátelství, sledovat aktivity dalších uživatelů a tzv. fanouškovských stránek i takové stránky může sám zakládat.[37]

Stránka na Facebooku je definována takto: *„A Facebook Page is a page you can create on Facebook for everything you find interesting or want to promote or represent – your business, your favorite car, your favorite food – whatever you want.*“[38] Právě sémiotické analýze vybraných facebookových stránek se bude má práce věnovat.

---

[32] Srov. KNOKE, D., SONG, Y., 2008, s. 8−9.
[33] Facebook. Social network. *Britannica Online Encyclopedia* [online]. 2014 [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/social-network.
[34] Facebook. *Britannica Online Encyclopedia* [online]. [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/1366111/Facebook>.
[35] Facebook statistics directory. *Socialbakers* [online]. 2016 [cit. 2017-02-06]. Dostupné z: https://www.socialbakers.com/statistics/facebook/.
[36] Facebook statistics directory. *Socialbakers* [online]. 2016 [cit. 2017-02-06]. Dostupné z: https://www.socialbakers.com/statistics/facebook/.
[37] Srov. JANOUCH, V., 2010, s. 2010.
[38] United States Facebook page statistics. *Socialbakers* [online]. 2017 [cit. 2017-02-06]. Dostupné z: https://www.socialbakers.com/statistics/facebook/pages/total/united-states/.

2.1.1. Facebook v České republice

K listopadu 2016 bylo v České republice 6 892 412 obyvatel s přístupem k internetu. 68 % z nich bylo zároveň uživateli sociální sítě Facebook. Profil na této sociální síti má 4 716 000 obyvatel, což je zároveň 45 % obyvatel České republiky starších třinácti let.[39]

O takto definovaném uživateli nicméně nevíme, jaká je jeho frekvence používání sociální sítě Facebook. Můžeme tak jen s jistotou tvrdit, že dvě třetiny internetově připojených (a téměř polovina obyvatel České republiky starších třinácti let) si profil na Facebooku založila.

[39] Kolik má v Česku Facebook uživatelů? Jak je to s věkem? Proč jsou ta čísla tak podivná? *@365tipu* [online]. 2017 [cit. 2017-01-06]. Dostupné z: https://365tipu.wordpress.com/2016/11/06/tip650-kolik-ma-v-cesku-facebook-uzivatelu-jak-je-to-s-vekem-proc-jsou-ta-cisla-tak-podivna/.

3. Humor a komika

„*Humor*“ můžeme chápat v jeho užším či jeho širším významu. Teoretikem širšího pojetí humoru je například Jan Orlický, který humorem nazývá vlastnost, „*která je společným jmenovatelem všech komických výtvorů*“.[40]

„*Humor*“ v jeho užším významu definuje teoretik Vladimír Borecký jako jednu ze základních orientací komiky. Dalšími kategoriemi jsou podle něho „*naivita*, *absurdita*“ a „*ironie*“.[41] Zatímco význam těchto kategorií je známý už od antiky, slovo „*humor*“ získalo svůj dnešní smysl až v baroku. V antice znamenal „*humor*“ vlhkost a tekutinu obsaženou v galenovském pojetí lidského temperamentu.[42]

Pedagožka a socioložka Klára Šedová definuje tři základní disciplíny humoru. První je mechanismus „*inkongruence*“ neboli nesmyslnosti, druhou disciplínou je „*výsměch*“ či útok a třetí je pojetí humoru jako „*ventilu*“.[43]

Tři disciplíny humoru, popsané Klárou Šedovou, kopírují tři níže popsané teorie komiky: teorii „*převahy*“, teorii „*uvolnění*“ a teorii „*nesouladu*“.

Teorie „*převahy*“ říká, že komika vzniká ze superiority jednoho člověka nad druhým. Takto společensky negativně komiku chápali například Platon nebo Aristoteles. Za detailním rozpracováním této teorie stojí anglický filozof Thomas Hobbes, který na komiku a smích nahlížel následovně: „*Smích, tato křeč plic a obličejových svalů, je účinkem nepředvídaného a naprosto jasného poznání naší převahy nad jiným člověkem.*“[44] Alison Ross ovšem toto tvrzení dále rozvíjí a tvrdí, že komika slouží i jako možný protiútok běžného jedince vůči člověku či organizaci s vysokým postavením, jelikož jeho jedinou zbraní je právě humor.[45]

Druhou teorií je teorie „*relaxace*“, která definuje komiku jako zdroj psychického uvolnění napětí jedince. Hlavním teoretikem teorie relaxace byl Freud. V jeho pojetí je smích uvolnění energie, jež mohla být jinak využita například pro pláč nebo soucit.[46] Na humor nahlížel podobně i teoretik smíchu Henri Bergson, který tvrdil, že ke komickému prožitku

[40] ORLICKÝ, J., 2003, s. 18.
[41] Srov. BORECKÝ, V., 2005, s. 156.
[42] Srov. TAMTÉŽ, s. 148.
[43] Srov. ŠEĎOVÁ, K., 2013, s. 11.
[44] HOBBES, T., in: HRYCH, E., 2003, s. 10.
[45] Srov. ROSS, A., 1998, s. 59.
[46] Srov. FREUD, 1991, s. 155−156.

potřebujete dočasné vypnutí srdce. Ve chvíli, kdy se srdce znovu zapne a objeví se empatie a obavy, komický zážitek vymizí.[47]

Třetí teorii komiky dali vzniknout Kant, Schopenhauer a Kierkegaard. Je jí teorie „*inkongruence*“, kdy komika vzniká na základě významového rozporu. Zdrojem komiky je nečekaný nesoulad. Borecký první dvě výše popsané teorie považuje pouze za důsledky komiky, a nikoli za její zdroje. Pouze tuto třetí teorii „*inkongruence*“ označuje za skutečnou vnitřní příčinu komiky.[48]

„*Inkongruence*“ vychází z rozporu mezi ideou a kontextem, do kterého je idea zasazena. Na základě kontextu očekáváme něco zcela jiného, než nám sdělení ve výsledku nabídne. Typickým příkladem sémiotické teorie „*inkongruence*“ je tedy dvojsmyslnost, protiřečení, oxymoron nebo absurdní humor, který nabourává logický systém komunikace.[49]

V této diplomové práci budeme s termínem humor pracovat v jeho širším významu. Tak, jak ho chápe Jan Orlický.

Komično a humor pro nás zůstávají těžce uchopitelnými veličinami, neustále je ovlivňuje a přetváří sociální, kulturní a dobový kontext. Bergson sám říká, že humor není o konkrétní definici, ale o něčem neuchopitelném a živém.[50]

3.1. Černý a šibeniční humor

Zvláštní kapitolou humoru je jeho vlastní druh − černý humor. Černým humorem rozumíme spojení morbidního nebo děsivého s komickým. Encyklopedie Britannica dále uvádí, že postavy v černohumorných příbězích jsou často pouze loutkami osudu, se kterými si pohrává marnost života.[51]

Pojem „*černý humor*“ se začal používat pro vybranou literaturu druhé poloviny 20. století v období postmodernismu. Společným rysem nové literární epochy bylo napadání racionalizace, byrokratizace a rutiny. I z tohoto důvodu se raný postmodernismus nesl na vlně zpochybňování logiky a oslavování paradoxů.[52]

[47] Srov. BERGSON, H., 2012, s. 94.
[48] Srov. BORECKÝ, V., 2005.
[49] Srov. ROSS, A., 1998, s. 27.
[50] Srov. BERGSON, H., 2012, s. 9.
[51] Srov. Black humor. *Britannica Online Encyclopedia* [online]. 2014 [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/black-humor.
[52] Srov. HILFER, A., 1992, s. 98.

Černému humoru je v základě podobný i šibeniční humor, zesměšňující situace vážného až fatálního charakteru, jako je těžká nemoc nebo smrt.[53]

Zikmund Freud na tento druh humoru nahlížel z pohledu „*relaxační*" teorie komiky. Popisoval šibeniční humor jako úlevný proces trpícího člověka, který pomáhá ochránit ego před nepříjemnou realitou. Paul Lewis Freudův koncept dále rozpracoval a upozornil, že vždy záleží na kontextu, v němž byl humor použit, a na tom, kdo je jeho autorem v daném okamžiku.[54]

[53] Srov. Gallows humour. *Cambridge Dictionary* [online]. [cit. 2017-01-07]. Dostupné z: http://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/gallows-humour.
[54] Srov. LEWIS, P. in: ZIV, A., ZAJDMAN, A., 1993, s. 48.

4. Sémiotická analýza stránek Martyho Frky

Prvními vybranými facebookovými stránkami jsou Martyho Frky, což jsou komediální stránky, které charakterizují sebe samy jako: „*Černohumorná kreslená svinstva*“.[55]

Příspěvky tvoří jednoduché kresby a krátké texty. Celkově jsou zkoumané posty méně komplexní než příspěvky na stránkách *Opráski sčeskí historje* a *Stay Z*, proto je zde analyzovaných celkem dvanáct otextovaných kreseb, publikovaných od února 2014 do října 2016. Při jejich výběru jsem zohledňovala zejména podstatu vtipu a práci se znaky a významy. Cílem bylo v tomto případě vybrat pestrý vzorek. U každého příspěvku se budu věnovat denotaci, konotaci a podstatě vtipu, jak již bylo popsáno výše.

Vizuální stránka, souhrnná textová a tematická analýza budou řešeny v závěrečném shrnutí.

Autor nepřikládá k postům žádné popisky ani nápisy. V této práci jsou tedy pojmenovány autorkou pouze pro přehlednost.

4.1. Klást odpor

Zdroj[56]

[55] About. *Martyho Frky* [online]. [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/pg/martyhofrky3/about/?ref=page_internal.

[56] Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1138954999509167/?type=3&theater.

4.1.1. Denotace

Vidíme obrázek, na němž policista zatýká člověka, který přitom do elektrického vedení klade odporovou krabičku s řeckým písmenem „*ohm*“. Zároveň komiksová bublina s textem směřujícím mimo obraz obsahuje text: „*A nyní sledujeme záběry nebezpečného zločince, který při zatýkání kladl odpor*“.

4.1.2. Konotace

Autor používá jednoduché symboly a ikony k vyjádření základních významů. Policista má čepici, výložky a kravatu. Zatýká pomocí pout. „*Nebezpečný zločinec*“ se tváří nešťastně. Elektrický obvod je znázorněn v tradici schémat, která se učíme na hodinách fyziky; vypínač s nápisy „*on*“ a „*off*“, elektrický vodič a žárovka. Zmíněný odpor je znázorněn značkou jednotky fyzikální veličiny odporu „*Ω*“.

Bublina s textem, jejíž směřování jde mimo záběr, obecně signalizuje existenci nějakého vypravěče. Ani jedna z postav není tedy přímým komentátorem situace. Z povahy textu usuzuji, že jde o zpravodajský komentář k záběrům zatýkání zločince. Zejména to naznačuje začátek věty: „*Nyní sledujeme záběry...*“ Celý obraz má tedy symbolizovat výsek ze sledování televizního zpravodajství.

4.1.2.1. Podstata vtipu

Podstata vtipu tohoto postu tkví ve významovém rozporu mezi textem a obrázkem. Při přečtení textu o zatýkání zločince, který klade odpor, adresát vzhledem ke svým zkušenostem a vnitřnímu kontextu očekává, že spatří obraz člověka, který se policistovi brání při zatýkání, tedy „*klade odpor*“, Vtip spočívá v polysémii slova odpor. Odpor nabývá významu vzdor, a to jak psychický, tak fyzický. Zároveň se tento pojem v podobném významu používá i ve fyzikální rovině, kde značí pasivní vlastnost elektrických obvodů. V lineárních obvodech stejnosměrného proudu je odpor totiž konstantou úměrnosti mezi napětím a proudem a je definován Ohmovým zákonem.[57]

Zločinec tedy neklade odpor v očekávaném významu vzdorování policistovi, ale klade odpor ve smyslu pokládá pohybem ruky shora dolů předmět − odpor jako fyzikální veličinu.

[57] Elektrický odpor vodiče, Ohmův zákon pro část obvodu. *Encyklopedie fyziky* [online]. 2006 [cit. 2017-01-22]. Dostupné z: http://fyzika.jreichl.com/main.article/view/241-elektricky-odpor-vodice-ohmuv-zakon-pro-cast-obvodu.

4.2. Vystříhat

Zdroj[58]

4.2.1. Denotace

Obrázek, kde policista, vykreslený podobně jako v předchozím případě, přináší ženě postavu vystříhanou z nějakého plechu. Žena má udivený výraz. V pozadí kresby vidíme další dva policisty. Stojí u nabouraného auta, ze kterého se kouří. Jeden z dvojice mužů v pozadí drží velké nůžky.

Manželova postava však stále sedí v autě, místo očí dva křížky. Policista v popředí v komiksové bublině říká ženě: „*Byla to velice ošklivá nehoda. Vašeho manžela jsme museli z auta vystříhat!*“

4.2.2. Konotace

Pohlaví ženy dekódujeme dle namalované pusy, dlouhých vlasů a ikony ňader naznačených někde v oblasti horních žeber. Manželovy křížky místo očí v komiksovém formátu většinou znamenají buď ztrátu vědomí, nebo smrt.

Nakreslený kouř je indexem k ohni nebo něčemu jinému doutnajícímu. V tomto případě jde o motor auta, které očividně nabouralo do stromu.

Textová bublina je přímou řečí policisty, což poznáme podle jejího směřování. Děj se odehrává v rámci jednoho obrázku, lépe by však odpovídalo logice jeho rozdělení do dvou

[58]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z:https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1100359980035336/?type=3&theater.

okének. V jednom by bylo nakreslené havarované auto a v druhém, časově následném, policista, který informuje ženu o autonehodě. Logicky totiž nedává smysl, aby žena byla v popředí autonehody svého manžela.

4.2.2.1. Podstata vtipu

Stejně jako v předchozím případě tkví vtip ve spojení textu a obrazu. Očekáváme, že manžela z auta museli policisté vystříhat ve smyslu uvolnit jeho zaklíněné tělo a dostat ho z auta ven pomocí vystříhání otvoru do plechu karosérie. Zde však policista ženě předává manžela ve vystříhané plechové dvourozměrné podobě figuríny.

Slovo „*vystříhat*“ však tady jiného významu nenabývá. Autor zde pracuje se záměnou příslovečného určení za předmět. Chápeme-li „*vystříhat z auta*“ ve smyslu vystříhat odkud, pak je „*z auta*“ větným členem − příslovečným určením místa. V tomto obrázku je však člen „*auta*“ chápán jako předmět ve druhém pádě, „*z auta*“ rozumíme jako původ materiálu, podobně jako například „*z plechu*“.

Policista tedy překvapené ženě nepřináší zprávu o manželovi, kterého záchranáři dostali z auta ven, ale nového dvourozměrného muže vystříhaného z plechu.

4.3. Shodit se

Zdroj[59]

[59]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/837944776276859/?type=3&theater.

4.3.1. Denotace

Čtveřice lidí stojí na kvádru a pozoruje pátého muže, který je vůči nim v kolmé poloze. Jedna ze stojících postav se otáčí směrem na své druhy a v komiksové bublině říká: „*To je vostuda se před kámošema takhle shodit*“.

4.3.2. Konotace

Ikony vlnek značí vodu, čtveřice stojících mužů je tedy asi na mole nebo na břehu. Otočení polohy figury o 90 ° vzhledem k druhům značí v tomto případě pád pátého z nich. Je nakreslený mimo kvádr u vody, a navíc pod hranicí, na které ostatní muži stojí.

Zde je použita obecná a hovorová čeština. Slovo „*ostuda*“ je nespisovnou variací slova „*ostuda*“. Protetické „*v*“ bývá hovorově nesprávně přidáváno ke slovům začínajícím na samohlásky. Jedná se o prvek obecné češtiny. Slovo „*kámošema*“ vychází z hovorového „*kámoši*“, je zkrácením slova „*kamarádi*“. Nespisovná je pak ale varianta „*kámošema*“, jelikož podle vzoru „*muž*“ by mělo být „*kámoši*“.

4.3.2.1. Podstata vtipu

Znovu se ukazuje významová mnohoznačnost téhož slova. V tomto případě se jedná o homonymum „*shodit*“. Slovo je odvozené od slova „*hodit*“. Předpona „*s*“ vždy znamená pohyb shora dolů či dohromady. „*Shodit se*“ tedy znamená učinit pohyb shora dolů. „*Shodit se*“ ve významu poklesnout na důstojnosti je přeneseným významem. Autor zde využil vtipu tak, že tento přenesený význam vyobrazil v jeho původním smyslu vertikálního pohybu. Čekáme zde, že někdo se shodil nějakou společenskou neomaleností, ale on se skutečně shodil ze břehu dolů.

4.4. Balík slámy

Zdroj[60]

4.4.1. Denotace

Muž otevírá dveře v prostoru a pošťák, kterého poznáme kvůli ikoně čapky a brašny, tomuto muži říká: „*Dobrý den, přišel vám balík*“. Vedle sebe však nemá žádnou klasickou zásilku, ale bosého muže v montérkách s laclem, s kloboukem a obrovským předním pyskem s velkými zuby.

4.4.2. Konotace

„*Balíkem*“ je zde nazýván vesničan, který je vyobrazen pomocí archetypu venkovana bez bot se slámou na hlavě i v puse. Pro vesničanův předkus je použito nadsázky v podobě horní čelisti, která je větší než jeho nos, a obrovského chrupu.

Autor používá minimalistický vizuální styl. Muž otevírá dveře, ty nejsou napojeny na žádné zdi. Jde pouze o ikonu dveří, jež slouží jako symbol pro celý dům nebo byt.

Text je spisovný. Pošťák mluví přímou řečí a informuje, že někomu přišel balík. Správně by ale měl adresátovi (ve smyslu člověka, kterému došel balík, nikoli ve smyslu čtenáře či diváka) pošťák říci: „*Přišel k vám balík*“, jelikož tím myslí vesničana, který očividně přišel po svých.

[60]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2014 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/614584455279560/?type=3&theater.

4.4.2.1. Podstata vtipu

Situace pracuje s přeneseným významem přesně opačně než v předchozím případě. Mnohoznačné slovo „*balík*“ se zde posouvá z původního významu sbalené zásilky k novému významu charakterizujícímu společensky neobratného člověka. Počítáme s přítomností předsudku, že vesnický člověk není zběhlý ve společenském chování. Homonymum „*balík*“ přináší spoustu takovýchto příležitostí. Jeho původním významem je svazek věcí, které jsou k sobě svázány či jinak připevněny z důvodu snazší manipulace v prostoru. Slovo dále nabývalo dalších významů, jež se vždy odvozovaly od něčeho svázaného dohromady. Balík slámy dal vzniknout pojmenování vesničana. Svázané bankovky dále daly vzniknout významu „*balík*“ jako velkému množství peněz.

Zde tedy čekáme, že pošťák přinesl balík v jeho původním významu, pošťák ale dovezl přenesený význam vesničana.

4.5. Hladové okno

Zdroj[61]

4.5.1. Denotace

Dvojice mužů jde po ulici a jeden z nich povídá: „*Taky bych něco snědl. Prej tu maj někde hladový okno*“. Za rohem vidíme okno, ze kterého čouhají lidské nohy.

[61]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1110421472362520/?type=3&theater.

4.5.2. Konotace

Výjev visících lidských nohou spolu s ikonami zubů zobrazuje člověka právě požíraného nějakou obludou. Ač je tekutina stékající z okna černá, je zřejmé, že jde o krev.

„*Hladové okno*“ je lidový výraz zažitý pro koncept podniku rychlého občerstvení bez možnosti posezení pro zákazníky. Otevřené je pouze okno v budově, u kterého si z ulice můžete koupit například párek v rohlíku nebo hamburger. Tento spontánně vzniklý název převzala například síť obdobných prodejen v Českých Budějovicích.[62]

V textu je užita obecná čeština u slova „*prý*“, které autor napsal v jeho zažitém nespisovném tvaru „*prej*“, a také „*maj*“ místo spisovného „*mají*“.

4.5.2.1. Podstata vtipu

Podstatou vtipu je zde doslovné naplnění hovorového spojení „*hladové okno*“. Přívlastkem „*hladový*“ vždy totiž popisujeme konkrétní subjekt, který má hlad. Kolemjdoucí jsou pro hladové okno pouhými objekty. Kdybychom logikou slovního spojení „*hladového okna*“ v jeho zažitém významu občerstvení tvořili další sousloví, dostali bychom „*hladovou restauraci*“ či „*hladovou jídelnu*“. Adjektiva „*hladový*“ je tedy v užívaném významu záměrně chybně použito, jelikož hladové není okno, ale lidé, kteří si v něm kupují rychlé občerstvení.

Autor zde vyobrazuje lidové ustálené spojení v jeho skutečném a logickém významu. Navíc drasticky dokresluje, jak by takové hladové okno mohlo vypadat. Zákazníci nejsou saturováni stravou, naopak se potravou stávají.

[62] *Hladový vokno* [online]. [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://hladovyvokno.cz/prehled-voken/.

4.6. Karla Čapka

Zdroj[63]

4.6.1. Denotace

Dvojice mužů stojí na levé straně obrázku, jeden z nich drží v ruce čepici a ptá se: „*Není to Karla čapka?*“ V pravé části pak stojí třetí muž, který má místo kresby hlavy na krku černobílou fotografii Karla Čapka.

4.6.2. Konotace

Muž s čapkou zřejmě pokrývku hlavy někde našel a nyní se ptá, zdali nalezený svršek nepatří Karlovi. Poprvé je zde využito formátu koláže, kdy je do kresleného obrázku zařazen i fotografický výstřižek. Autor tak patrně učinil proto, aby postava byla jednoduše rozeznatelná. Vzhledem k jednoduchému vizuálnímu stylu by asi nedokázal literáta vykreslit tak, aby ho adresát mohl dekódovat.

4.6.2.1. Podstata vtipu

Tentokrát není vtip založen na přeneseném významu, ale na homofonní shodě. Jedná se o shodu „*Karla čapka“* a „*Karla Čapka*“. V prvním případě jde o přivlastňovací přídavné jméno „*Karla*“ (neboli „*Karlova*“) a první pád pokrývky hlavy. Druhý případ tvoří spojení „*Karla Čapka*“, což je forma druhého pádu literátova vlastního jména a příjmení.

[63]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-10]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/808927772511893/?type=3&theater.

Autor zde tedy musel vytvořit situaci, kdy dochází ke shodě „*Karla*“ a „*Čapka*“. Své texty píše kapitálkami, a tak se vyhýbá povinnému psaní velkého písmena u literátova příjmení.

4.7. Svěží

Zdroj[64]

4.7.1. Denotace

Zde poprvé vidíme komiksový formát o dvou obrázcích. Chronologicky jde o velmi krátký děj, kde jeden muž nejprve radí druhému: „*Dej si, je to svěží!*“ Po požití jídla ale druhý muž vykašle šachovou věž.

[64]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1111073822297285/?type=3&theater.

4.7.2. Konotace

Tento vtip by šel odvyprávět i v rámci jednoho obrázku podobně jako předchozí. Autor se ale zřejmě rozhodl rozdělit tento příběh pro přehlednost a jednoduchost do více okének. Zařazením jednoho obrázku před druhý a jejich označením římskými číslicemi nabádá čtenáře k preferovanému čtení jednoho sdělení před druhým. U předchozích postů nelze říci, zdali adresát nejdříve dekóduje komiksovou bublinu, nebo se naopak nejprve zaměří na kreslenou vizuální stránku. Zde ale autorovi záleželo na tom, aby si čtenář přečetl přímou řeč a teprve poté si prohlédl vykašlávání šachové figurky.

4.7.2.1. Podstata vtipu

Najdeme zde podobnou homofonní shodu jako v předchozím případě. Předložka „*s*“ a sedmý pád podstatného jména „*věž*“ zní totiž po přečtení stejně jako přídavné jméno „*svěží*“. Jedná se o podobný způsob žertu, jaký používali Jiří Suchý s Jiřím Šlitrem ve hře Jonáš a Tingl-Tangl. Šlitr říká: „*Já jsem zabiják*,“ a Suchý odpovídá replikou: „*Já jsem tady za divadlo!*“[65]

[65] JONÁŠ A TINGL-TANGL. *Divadlo v Celetné* [online]. 2016 [cit. 2016-12-22]. Dostupné z: http://www.divadlovceletne.cz/program/jonas-a-tingl-tangl/.

4.8. Vytlačit

Zdroj[66]

4.8.1. Denotace

Dva komiksové obrázky, do kterých autor znovu vložil preferované čtení v podobě jejich seřazení a očíslování. V prvním okénku je postava, jejíž pohlaví poznáme podle ikonické sukně a vlnky zobrazující ňadra, a říká: „*Prepáčte kólega, možete mi niečo vytlačit*?“ Na druhém obrázku pak muž tlačí stolici.

4.8.2. Konotace

Slovenský jazyk značí původ ženy, která žádá svého kolegu, aby jí něco „*vytlačil*“, což v češtině znamená „*vytiskl*“. Sdělení podporuje fakt, že žena drží určitý předmět, který pravděpodobně má být přenosným USB diskem, ze kterého chce něco vytisknout.

[66]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1232568106814522/?type=3&theater.

4.8.2.1. Podstata vtipu

Jednoduchý vtip pramení z odlišného chápání slova „*vytlačit*“. „*Vytlačit*“ a „*vytisknout*“ má podobný původ ve významu fyzikální veličiny tlaku. Tiskoviny v minulosti v tiskařských strojích vznikaly za pomocí tlaku, čeština a slovenština však šly odlišnou cestou při jejich pojmenovávání. „*Vytlačit*“ v češtině vzbuzuje spíše než „*tisk*“ konotaci „*vytlačit stolici*“, jelikož je v tomto spojení často užíváno.

Tento vtip nicméně není moc originální vzhledem k tomu, že tento česko-slovenský rozdíl v chápání slova „*vytlačit*“ už je notoricky znám.

4.9. Jenom chtít nestačí

Zdroj[67]

4.9.1. Denotace

Dva muži, z niž jeden sedí na kolečkovém křesle, si povídají. Sedící říká: „*Hrozně bych chtěl zase někdy chodit...*“ Vedle něj stojící muž odpovídá: „*Jenom chtít nestačí*.“

4.9.2. Konotace

Tři tečky v přímé řeči muže na vozíku značí neukončenost sdělení. Postava tedy chtěla ještě něco říct, ale byla přerušena.

[67]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/819159061488764/?type=3&theater.

„*Jenom chtít nestačí*“ je motivační sousloví, které nese tento význam: adresát tohoto sdělení nemá o svých snech a cílech jen mluvit a toužit po nich, ale hlavně se má o jejich naplnění snažit, pracovat na nich.

Pokud někdo sedí na křesle, nenese toto sdělení žádnou důležitou informaci kromě faktu, že sedí. V případě, že sedí na křesle s kolečky, konotace je taková, že sedící člověk je tělesně postižený, neschopen chůze, a k pohybu používá kolečkové křeslo.

4.9.2.1. Podstata vtipu

Zde přichází druh humoru, který už není založen na hře s jazykem. Stále jsme ale v rovině významového rozporu mezi tím, co je napsáno, a tím, co vidíme. Zde rozpor pramení z motivačního sousloví „*jenom chtít nestačí*“, jež má znamenat, že člověk se má maximálně a doopravdy snažit jít za svým cílem. Výrok je ale v naprostém konfliktu s faktem, že jeho adresát je patrně nenávratně postižený, a to, po čem touží, je zcela nemožné. Situace je tedy naprosto absurdní.

Konfrontace plytkého motivačního citátu se skutečností, že jeho posluchačem je paraplegik, jehož takový výrok nemá šanci motivovat, povzbudit ani mu pomoci, je zdrojem temné komičnosti tohoto vtipu.

4.10. Nepovedený puč

Zdroj[68]

4.10.1. Denotace

Jeden muž žádá druhého: „*Puč mi to,*“ žádaný ale odpovídá: „*Ne.*“ Slovní výměně vévodí nadpis: „*Nepovedený puč*“.

4.10.2. Konotace

Slovo „*puč*“ je částečným homofonem k rozkazovacímu způsobu slovesa „*půjčit*“. „*Puč mi to*“ je užití obecné češtiny tvaru „*půjč mi to“*. Má značit žádost o propůjčení věci. V tomto případě svítící baterky. Slovo „*Puč*“ ve smyslu „*převrat*“ vychází z německého „*Putsch*“, znamená „*revoltu*“ nebo „*náhlý náraz*“.[69] Jeho byť zdánlivá podoba s rozkazovacím tvarem „*půjč!*“ je tedy čistě náhodná.

[68]Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-12]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1139743229430344/?type=3&theater.
[69] Putsch. *Online etymology dictionary* [online]. 2016 [cit. 2016-12-22]. Dostupné z: http://www.etymonline.com/index.php?term=putsch.

4.10.3. Podstata vtipu

Tento post byl zveřejněn 26. 6. 2016, což bylo asi deset dní od pokusu o státní převrat v Turecku.[70] Pokus byl potlačen, čili se nezdařil, byl nepovedený. Na obrázku vlastník baterky odmítl její zapůjčení, takže žádost byla marná. Autor tvrdí, že to byl nepovedený puč.

4.11. Nakládačka

Zdroj[71]

4.11.1. Denotace

Znovu dva obrázky. Na prvním vidíme dvojici mužů bez vlasů, tvářících se naštvaně až agresivně, jak ukazují na třetího muže s hlavou vybarvenou nahnědo. V druhém výjevu pár nabízí třetímu muži nakládanou okurku.

[70] Turkey's coup attempt: What you need to know. *BBC News* [online]. 2016 [cit. 2016-12-20]. Dostupné z: http://www.bbc.com/news/world-europe-36816045.
[71] Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2014 [cit. 2017-02-12]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/743941522343852/?type=3&theater.

4.11.2. Konotace

Dvojice nevybarvených mužů nese stereotypní znaky takzvaných „*skinheads*“. Vyholené hlavy, maskáče a vysoké šněrovací boty ve vnějším kontextu nesou konotaci extrémně pravicově smýšlejících jedinců. Hnědá barva je ikonou tmavší pleti příslušníka patrně romského etnika. Z informací v prvním obrázku tedy očekáváme konflikt. Tomuto chápání ještě napomáhá fakt, že dvojice bílých mužů ukazuje na třetího se slovy: „*Podívej na toho z….o čmouda, dáme mu nakládačku*!“ Autor zde používá vulgarismy a zhanobující prostředky. Slovo „*čmoud*“ je pejorativní označení a sprosté adjektivum mu na jeho útočnosti ještě přidává. Nespisovná čeština plná vulgarismů je archetypálním znakem pro agresivní mluvu příslušníků „*skinheads*“.

V tomto příspěvku autor poprvé použil barvy přímo v grafice obrázku. Jde o záměrné zjednodušení dekódování čtenáři. Hnědá barva značí příslušníka romského etnika. Zelená pomáhá pochopit ikony nakládaných okurek.

4.11.2.1. Podstata vtipu

Zdrojem vtipu je překvapivé chování jedinců na druhé kresbě vzhledem k očekávání čtenáře, které nastalo po dekódování prvního obrazu. Dva muži, jejichž znaky a vulgární agresivní mluva vyvolaly zdání, že přijde konflikt. Místo hovorové „*nakládačky“* ve smyslu *„naložení velkého množství ran*“ dostal ale třetí muž jinou hovorovou nakládačku, zkrácený výraz pro „*nakládanou okurku*“. Očekávaná agrese se nekonala. Její místo zabrala štědrost. Vtip je založen nejen na inkongruenci sdělení prvního komiksového okénka s druhým.

4.12. Souhrnná analýza

Autor své obrázky zveřejňuje bez textového popisku, nechává je tedy mluvit samy za sebe a nepodává k nim žádná další vysvětlení. Má jednotný vizuální styl, a navíc své výtvory vždy podepisuje. Proto je jednoduché jeho tvorbu při šíření digitálním prostředím internetu okamžitě rozpoznat.

4.12.1. Vizuální souhrnná analýza

Obsahem postů jsou ručně kreslené obrázky opatřené komiksovou bublinou, potažmo nadpisem. Pouze jednobarevné jednoduché črty na bílém pozadí. Výjimku tvoří výstřižek fotografie Karla Čapka, který má za úkol zobrazit skutečného člověka, nebo zabarvená pleť symbolizující příslušníka jiného etnika.

Důvod, proč autor použil fotografii Karla Čapka, je prostý. V jeho jednoduchém vizuálním stylu by bylo složité vykreslit Karla Čapka tak, aby byl jednoduše identifikován a

aby přitom autor zůstal věrný sám sobě. Navíc by v takovém případě riskoval, že jeho vtip zůstane nedoceněn. Recipient v případě, že na Facebooku ve svém feedu nedekóduje sdělení během chvilky, obrátí rychle svou pozornost jinam. Použít skutečnou fotografii se tedy nabízí jako jednoduché řešení.

Hnědá barva v postu „*nakládačka*“ je ikonickým znakem pro skutečnou tmavou pleť romského etnika. Znovu se můžeme domnívat, že autorovou snahou je, aby divákovi maximálně zjednodušil dekódování sdělení. Zde však můžeme hnědé vybarvení chápat i jako záměr šokovat. V soudobé společnosti nejsme zvyklí na vtipy, které by v obrázku zobrazovaly Roma s tmavou pletí. Zajisté se to pohybuje na hraně komunikační korektnosti. Fakt, že v tomto postu si na vybarvení autor dává skutečně záležet, můžeme doložit tím, že v jiných případech, kde by se využití barvy vyloženě nabízelo, jej nepoužil. Příkladem je *hladové okno*, ze kterého odkapává tmavá tekutina. Tu by autor mohl vybarvit červeně, a nikoli černě, zde však u černobílého stylu zůstal.

Ve své tvorbě kreslíř používá jen nejjednodušší ikony, které jsou stěžejní pro pochopení příběhu. Pro sdělení, že muž otevírá dveře domu, jsou zde zobrazeny jen ty dveře. Postavy stojí ve vzduchoprázdnu nebo na pouhých jednoduchých črtech cesty.

4.12.2. Souhrnná textová analýza

Autor používá spisovnou, hovorovou i nespisovnou češtinu v její obecné, hovorové i vulgární podobě. Nevyvaruje se ani slangů. Druh užité češtiny používají postavy v přímé řeči nebo vypravěč. Skrytý moderátor zpráv hovoří spisovnou češtinou, totéž policista. Slangu pak užívají lidé v běžném hovoru mezi kamarády (například v případě „*hladového okna*“). Sprostá slova pak přiřkl subkultuře, pro kterou je vulgární mluva symbolická.

4.12.3. Souhrnná tematická analýza

Martyho Frky nemají jednu oblast, jíž by se věnovaly. Stěžejním společným formálním prvkem je využití polysémie a homonym. Autor často využívá témat rezonujících společností, která vyvolávají emoce (rasové útoky nebo černý humor použitý ve vztahu k tělesně postiženému).

Obecně můžeme říct, že většina vtipů odpovídá teorii inkongruence. Zasazení textové bubliny do kresleného obrázku vždy zaviní sémiotický nesoulad. Na základě textového kontextu očekáváme zcela jiný obrázek, než jaký je nám doopravdy nabízen. Přesto však nemůžeme říct, že by spojení textu s kresbou bylo zcela absurdní bez jakékoli spojitosti, protože téměř pokaždé rozeznáváme významové nebo jazykové pojítko.

Mnoho vybraných vtipů je postaveno na dvojsmyslnosti (post „*nakládačka“* nebo „*klást odpor*“). Někdy se obrázek vrací k původnímu významu slova (jako v případě „*shodit*

se“, kde postava nepoklesla na důstojnosti, ale shodila se z mola), jindy naopak zobrazí přenesený význam (když pošťák přiveze vesničana místo klasického poštovního balíku). Autor také používá vtip založený na doslovnosti. V tomto případě jde o převedení ustáleného hovorového slovního spojení do obrazové skutečnosti (*„hladové okno*“). Dalším druhem jazykového vtipu je homofonní shoda několika slov v konkrétním pádu (*svěží* nebo *Karla čapka*). Posledním typem je pak prosté převedení cizího slova a jeho vyobrazení v kontextu českého jazyka (*vytlačit*). Tyto všechny příklady jsou nicméně založené na jisté hře se slovy a jejich možnými významy.

Podobně je na tom i post „*nepovedený puč*“*,* kde je sice znovu využito homofona, a to ještě v nesprávném tvaru, jelikož podstatné jméno od slovesa „*půjčit*“ je „*půjčení*“, a nikoli „*půjč*“. Nicméně, zde je vtip postaven i na současné situaci, kdy v Turecku došlo k převratu, který se nepovedl. Česká média o tom informovala a autor se rozhodl současného tématu využít i na svých stránkách.

Z recipientova pohledu nejvíce příspěvků odpovídá inkongruentní teorii komiky. Nicméně neznáme popud autora, takže většinou nevíme, zdali za některými posty nestála jeho potřeba energického ventilu, jak ho popisuje Freud. Například jeho přesycenost motivačními citáty mohla dát vzniknout postu *„jenom chtít nestačí*“, ale to už jsme v rovině pouhých dohadů.

4.12.4. Modelový čtenář

Modelový čtenář Martyho Frků je liberálně smýšlející člověk se schopností nadhledu. Dokáže ocenit kontroverzi a černý či šibeniční humor v pointě. Preferované čtení je rychlé pochopení vtipu a jeho akceptace. Ideální reakcí je následné šíření vtipu na sociálních sítích. Opozičním čtením je nepochopení vtipu nebo jeho naprosté odmítnutí. Otázkou je, jestli autor posouváním různých hranic kontroverze někdy sám netouží po tom, aby určitá skupina čtenářů jeho dílo odmítla a svým potenciálním povykem a dohadováním v komentářích tak nezvedla návštěvnost jeho stránky.

5. Sémiotická analýza stránek Opráski sčeskí historje

Dalšími zkoumanými humoristickými stránkami jsou „*Opráski sčeskí historje*“. Jak už je z názvu patrné, autor přetváří psanou češtinu do nespisovné formy. Pro analýzu jsem vybrala dvanáct různých příspěvků. Klíčem k výběru byla jejich tematická různorodost a sémiotická zajímavost. Vybírala jsem posty publikované v období od prosince 2015 do srpna 2016. Nyní provedu analýzu jednotlivých příspěvků. Znovu začnu denotativním popisem a pak přejdu na konotaci. U každého příspěvku se zaměřím na jeho specifika. V závěru představím souhrnný vizuální a textový rozbor.

5.1. Jak Zmikund glaturoval

Zdroj[72]

5.1.1. Denotace

Komiksová čtyři okénka vytvářejí krátký příběh, jehož jedinými aktéry jsou dva muži. Vlevo v prvním okénku stojí muž s královskou korunou a liščím ocasem. Vpravo od něj je obézní muž v kněžském suknu. V prvním okénku také vidíme nápis letopočtu 1415. Komiksovému kvartetu vévodí nápis: „*Opráski sčeskí historje*“ a podnadpis: „*Jak Zmikund glaturoval*“. Hlavní nápis se shoduje s názvem facebookové stránky, podnadpis je pak názvem konkrétního příběhu.

[72]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1407221259292258/?type=3&theater.

5.1.2. Konotace

Vlevo poznáváme krále Zikmunda, pomáhá nám k tomu nejen příznačná zrzavá barva jeho vousů, na obrázku vyobrazená ikonickou oranžovou barvou, ale také liščí ocas, který je symbolickým znázorněním jeho přezdívky „*liška ryšavá*“. Zikmund je pro „*Opráski*“ důležitou postavou, jeho tvář je profilovým obrázkem celé stránky.

Vedlejší otesaná figura malého vzrůstu je Mistr Jan Hus. Má na sobě nezdobené kněžské roucho, které odkazuje ke skromnosti a souvisí s Husovým preprotestantským duchem. Zároveň má i příznačnou pleš na hlavě. Ikonografie Jana Husa a její vývoj v čase je opravdu velmi zajímavá. Jeho autentickou podobu neznáme, nejstarší dobové prameny ho však skutečně líčí jako „*člověka nevelkého vzrůstu, zavalitějšího, jeho obličej oválný a bez vousů*“.[73] Mučednický typ Husova zevnějšku (vyzáblá postava, protáhlý obličej, vous a výrazný ostrý nos) začal být zobrazován od konce 15. století a stal se ikonografickým kánonem a protestantskou legendou. Veřejnosti ho ve své zavádějící podobě do paměti vtiskl i malíř Mikoláš Aleš.[74] Autor Oprásků se zde přesněji trefil spíše do prameny podložené skutečné podoby Mistra Jana než do jeho zažité smyšlené ikony.

Na zdi visí kalendář s datem, které pomocí číslice a písmen „*čvnc*“ čteme jako 6. července.

Text není v komiksové bublině, i když je jasné, že jde o přímou řeč, v níž Zikmund přeje Husovi vše nejlepší k svátku. V dalším obrázku Hus odpovídá, že děkuje, ale že žádný svátek nemá. První tři obrázky jsou téměř totožné, čtvrtý obrázek se ale mění, jde o záběr přiblížený na Zikmundovu hlavu, kde postava doplňuje: „*Zaťím*“*.*

Poslední záběr dodává příběhu na dramatičnosti. Jedná se o velmi používaný způsob, kdy široký záběr střihem přejde do detailu. Příkladem tohoto rychlého přiblížení je video „*Dramatic chipmunk*“*,* ze kterého se stal obecně známý symbol pro dramatičnost.[75]

Autorův svérázný přístup k českému jazyku celkově rozeberu na konci této části. Zde je jen záhodno upozornit na přesmyčku hovorového pozdravu „*čus bus*“ na „*čuzhus*“, což chápeme jako speciální Zikmundův pozdrav pro Jana Husa.

5.1.2.1. Podstata vtipu

Podstata vtipu tkví v datu příspěvku. Byl publikován 6. července 2016 a odehrává se 6. července 1415, kdy byl v Kostnici upálen Mistr Jan Hus. Reaguje tedy na aktuálně připomínanou událost a eufemicky ji glosuje.

[73] Srov. HORA, P. *Toulky českou minulostí 2,* 1991, s. 231.
[74] TAMTÉŽ.
[75] *Dramatic Chipmunk* [online]. 2007 [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=a1Y73sPHKxw.

Zikmund přeje vše nejlepší k svátku úmrtí muži, který ještě živý stojí před ním. Slaví tragickou smrt někoho, k jehož popravě upálením zatím koncil nedal pokyn. Proto si český ryšavý král a římský císař uvědomí vlastní chybu a v posledním obrázku dodává: „*Zatím*“, čímž divákovi dává najevo, co se v den 6. července 1415 ještě chystá. Popisek navíc dvojsmyslně glosuje, když říká, že přání vždy potěší a zahřeje.

5.2. Ahcilez a ževla

Zdroj[76]

[76]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1239131452767907/?type=3&theater.

5.2.1. Denotace

Na našich čtyřech obrázcích, které autor datoval pomocí ikony pergamenového svitku do roku 440 před naším letopočtem, se odehrává dialog mezi dvěma muži. V prvním okénku upozorňuje jeden muž svého druha na to, že přišel na úžasný paradox. Na druhém obrázku ukazuje želvu, o které tvrdí, že ji nepředběhne ani Achilles, má-li tento plaz jen malý náskok. Ve třetím se pak obraz vzdaluje a do záběru se dostává i třetí postava. Ležící muž, s křížky na očích a šípem propíchnutou patou. Druhá postava upozorňuje, že jeden ze závodníků je mrtvý. Ve čtvrtém okénku ale první muž zvedá ruce a říká: „*Aco jako.*“ Popisek komiksu uvádí, že jde o jeden z nejslavnějších filozofických paradoxů v praktickém příkladu.

5.2.2. Konotace

Jde o krátký komiksový úsek publikovaný stejnými stránkami, ovšem s jiným nadpisem, věnuje se totiž tentokrát světové historii.

Příběh se odehrává ve starověku, tomu odpovídá na první pohled identifikovatelný antický oděv vyobrazených mužů. Čtenáře pak časově přesně nasměruje název „*Achilles a želva*“, zde záměrně autorsky přepsaný do podoby „*Ahcilez a ževla*“. Antický filozof Zenon z Eleje v jednom ze svých paradoxů vyslovil, že Achilles nikdy nedožene želvu, která vyběhla chvíli před ním. Meritum tvrzení spočívá v tom, že želva, byť má minimální náskok, vždy musí urazit nejdříve polovinu dráhy, pak opět polovinu a opět, až do nekonečna. Dokazoval tak nemožnost pohybu.[77]

Křížky na Achillových očích symbolizují smrt. Jeho pata propíchnutá šípem odkazuje na řeckou báji o jediném zranitelném místě na jeho těle. Autor tak staví na archetypálním spojení „*Achillova pata*“, a používá tedy to symbolické, co si na Achillovi může čtenář vybavit. V poslední kresbě také jednoduše vyobrazil Zenonovu změnu nálady. Ikonické zamračení a rozpřažené ruce značí podrážděnost.

Kromě příznačné práce s textem, kterou konkrétněji představím dále ve své práci, se zde objevuje i záměna kořene slova „*připadl jsem*“ místo „*přišel jsem*“. Zároveň je postava Achilla pojmenována dvakrát jinak. Jednou je to nespisovný „*Ahcilés*“ a podruhé stejně nespisovný „*Úchiles*“.

5.2.2.1. Podstata vtipu

Vtip je zde založen na Zenonově paradoxu. Želva utíká před Achillem, ale ten ji nikdy nedohoní. Důvodem však nemá být jeho smrt způsobená prostřelenou patou, ale fakt, že pokaždé doběhne na místo, kde už želva byla. Pro studenty často nepochopitelné tvrzení,

[77] BAHNÍK, V. *Slovník antické kultury*. Praha: Svoboda, 1974, s. 720. ISBN 25-119-74.s.684.

že rychlejší nemůže nikdy předběhnout pomalejšího, je zde odůvodněno zcela jinak, než jak ho nepochybně mínil antický filozof. Achilles totiž leží mrtvý, v takovém případě i ten nejméně filozoficky gramotný člověk dokáže pochopit, proč želvu nedohoní.

5.3. Jak se připarvid na bidtvu

Zdroj[78]

5.3.1. Denotace

Trojice obrázků se opět vrací k české historii a tentokrát se zaměřuje na dobu husitskou. Popisek příspěvku říká, že pod vedením Prokopa Holého nebyla u husitů o překvapivé bojové taktiky nouze. V podnadpisu stojí „*Jak se připarvid na bidtvu*“. Datum na

[78]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-24]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1349770518370666/?type=3&theater.

ikoně pergamenového svitku označuje rok 1431. Na první kresbě stojí Prokop Holý nahý před jakousi zdí či hradbou. Za ním vlaje vlajka s kalichem. Svým vojákům slibuje, že dnes slavně zvítězí, protože se křižáci bojí jejich zpěvu. Na druhém obrázku, který téměř kopíruje první, vojevůdce pokračuje a říká, že do první linie povolal ty nejlepší. Ve třetím se obraz posouvá doprava, a odhaluje tak široký záběr. Prokop Holý graduje svou řeč a představuje hudebníky, které pozval. Jsou to známá dvojice Eva a Vašek a Duo Jamaha. Všichni společně začínají zpívat píseň z Jistebnického kancionálu, Ktož sú boží bojovníci.

5.3.2. Konotace

Popis nás uvádí do situace a doby, aniž bychom museli interpretovat stěžejní znaky. Nicméně tento komiks nám nabízí dostatek dobových symbolů, například nakreslené vlajky s ikonami kalichu − symboly husitství, rozeznáváme palcáty, sudlice, hradby…

Vyobrazení Prokopa Holého jako nahé postavy s mečem u pasu nestaví na dobových souvislostech, ale na využití jeho jména „*Holý*“. S tímto slovem asociuje „holá zadnice“, čehož autor využil na tomto obrázku a vyobrazil vojevůdce nahého zezadu, aby vyniklo jeho obnažené pozadí.

Datování roku 1431 pak popírá vyobrazení klávesového hudebního nástroje (společnost Yamaha začala vyrábět první elektrické klávesy až v padesátých letech 20. století[79]). Přítomnými muzikanty jsou dvě současná hudební uskupení, jejichž repertoárem jsou převážně lidové či pseudolidové písně. Prvním je známá dvojice Eva a Vašek a druhým Duo Jamaha (vlastními jmény Alfons a Marián). Společně na obrázku zpívají chorál Ktož sů boží bojovníci. Aby autor zdůraznil fakt, že se skutečně jedná o zpěv, použil ikony not. Noty jsou znaky pro tóny a v komiksové i jiné tvorbě se často používají k upozornění, že psaná slova jsou zpívána. V tomto konkrétním případě je použito dvou osminových not, dvou spojených šestnáctinových a jedné neexistující, která zdánlivě připomíná půlovou notu, ale je k ní chybně připojen i praporek.[80]

Pro úspěšné dekódování si musíme pospojovat několik znaků a informací. Datum na pergamenovém svitku udává rok 1431, jméno Prokopa Holého nám autor sdělil už v popisku. Dodal také, že se příběh týká speciální husitské bojové taktiky. Z těchto informací podpořených znaky kalichu a textem písně Ktož sú boží bojovníci z Jistebnického kancionálu pochopíme, že jde o taktiku psychického nátlaku vůči křižáckým vojákům pomocí dunícího mohutného chorálu z hrdel husitských bojovníků. Traduje se totiž, že

[79] Brand and History. *Yamaha* [online]. [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: https://www.yamaha.com/en/about/history/.
[80] Psaní not a pomlk. *Pianovka* [online]. [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://www.pianovka.cz/data/hn/not/psani-not.html.

mnohohlasným zvukem této písně husité protivníka zastrašovali.[81] V Toulkách českou minulostí se dočteme, že k tomu došlo v bitvě u Tachova, ta se však odehrála roku 1427. Můžeme se ale domnívat, že šlo o taktiku, kterou husité užívali v nejedné bitvě. Tento obrázek popisuje bitvu u Domažlic, kdy husité překvapili, demoralizovali a rozdrtili křižácké vojsko.[82]

Název „*Duo Jamaha*“ také působí upraveně podle autorova specifického klíče. Zkušenosti vnitřního kontextu ukazují, že by místo písmena „*j*“ mělo být ypsilon. Stejně jako v názvu firmy vyrábějící elektroniku. V tomto případě je však napsané správně, jelikož se dvojice skutečně nazývá Duo Jamaha. Je tomu tak pravděpodobně kvůli registrované značce Yamaha, na kterou tato dvojice nemá autorská práva, ale zároveň chce nabudit jasnou asociaci s ní.

5.3.2.1. Podstata vtipu

Vtip je zde postaven na několika symbolech a interpretacích. Inkongruentní zasazení holé zadnice Prokopa Holého působí jako vtipné využití vojevůdcova jména. Dalším nesouladem vzhledem k době je zasazení soudobých hudebních uskupení. Určitou souvislost s Prokopem Holým však v jejich vyobrazení můžeme dekódovat. Obě tato hudební uskupení dnes produkují převzaté písně, zejména lidové. I husitská hymna je lidová duchovní píseň, ač bychom ji nečekali v repertoáru Evy a Vaška.

[81] HORA, P., *Toulky českou minulostí 2*., 1991, s. 328.
[82] HORA, P., *Toulky českou minulostí 2*., 1991, s. 328.

5.4. Muhamat

Zdroj[83]

5.4.1. Denotace

Znovu se dostáváme ke světové historii, od antiky jsme však skočili do druhé poloviny 20. století, do roku 1975. Podnadpis jen krátce udává jméno Muhammad. Popisek obrázku uvádí, že nedávno zesnulá legenda dokazovala, že i tvrdý box může být umění. V prvním obrázku sportovní komentátor vítá obecenstvo, v druhém pak vidíme probíhající boxerský zápas, ve kterém jeden muž vyráží zuby druhému i s dásněmi. Následuje kresba, v níž zraněný boxer s modrou tváří na zádech visí přes okraj boxerského ringu, a kdosi odpočítává poslední vteřiny zápasu. Ve čtvrtém výjevu pak jeden z mužů oslavuje vítězství a druhý, který visí v provazech ringu, má místo hlavy rozteklé hodiny. Obrázku také vévodí nápis „*Muhamet Dali!!*“ Zároveň do ringu nakukuje i hlava žirafy.

[83]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-25]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1384583858222665/?type=3&theater.

5.4.2. Konotace

Příběh se odehrává v roce 1975. Jde o zápas známého boxera Muhammada Aliho, což identifikujeme jak podle nadpisu, tak dle charakteristického čtvercového účesu jednoho z mužů. Můžeme si tedy jednoduše odvodit, že jeho protivníkem je Joe Frazier. Muhammad svého soupeře v druhém obrázku zasáhl tak, že mu vyletěly zuby. Jedná se ale o symbolickou nadsázku porážky, jelikož zuby by i s dásněmi Frazierovi vypadly pouze v případě, že by měl celkovou ústní protézu. Při pádu na kraj ringu se mu mění obličej namodro a jeho tělo se stává fluidnějším. V posledním výjevu pochopíme, proč autor místo boxerova obličeje zasadil oválný ciferník a proč se ruce boxera proměnily v barevné obrazce. Frazierovo rozbředlé tělo s modrými hodinami místo hlavy je ikonickým zobrazením Dalího obrazu Persistence paměti.[84] V rozteklé hodiny se nicméně proměnil i ručník, který v předchozí kresbě chyběl. Ručník na obraze by měl však ještě jiný smysl, protože v boxerských zápasech hraje tato rekvizita symbolickou roli. („Hodil ručník do ringu.“) Zde by přítomnost ručníku popírala historickou pravdivost skutečné sportovní události. Tento zápas totiž měl jiný konec, než jaký obrázek naznačuje. Frazierův stav, číselný odpočet a následné vyhlášení vítěze naznačuje, že šlo o takzvaný KO (knockout), kdy je protivník sražen k zemi a nedokáže vstát, než rozhodčí napočítá do deseti.[85] Nicméně ve skutečnosti šlo v tomto zápase o TKO (technical knockout), kdy rozhodčí či jiná autorita rozhodne, že hráč už není schopen pokračovat.[86] V tomto případě to byl Frazierův trenér Eddie Futch, kdo svému svěřenci nedovolil pokračovat.[87]

Můžeme se tedy domnívat, že šlo o autorovu chybu nebo záměrnou symbolickou hyperbolu Aliho rány a konce zápasu. Tento post totiž reaguje na aktualitu − boxerovu smrt, která se udála několik dní před publikací příspěvku.[88] Z popisku obrázku čteme, že je připomenutím nedávno zesnulé legendy, dokazující, že box může být umění. Čtenář chápe, že autor chtěl uctít památku slavného boxera.

Kreslíř se v tomto obrázku přiblížil ke skutečné podobě zobrazované postavy. Záhadou zůstává žirafa vykukující z pravé strany obrázku. Její symbolika není jasná a její vyobrazení v ringu je absurdní. Může jít o symbolický prvek doplňující význam

[84] Persistence paměti. *Slavné obrazy* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.slavneobrazy.cz/dali-salvador-persistence-pameti-ido-393.
[85] Knockout. *ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: https://www.britannica.com/sports/knockout.
[86] Ring, rules, and equipment. *ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: https://www.britannica.com/sports/boxing/Ring-rules-and-equipment#ref403524.
[87] 1975: Muhammad Ali wins 'Thrilla in Manila'. *BBC News: On this day* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/october/1/newsid_4074000/4074712.stm.
[88] Boxing legend Muhammad Ali dies at 74. *BBC News.* [online]. 2016 [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.bbc.com/news/world-us-canada-16011175.

komentátorem proklamované džungle nebo o doplnění surrealistického obrazu Dalího. Jistě to ale nevíme.

Mimo již zmíněné přepisování českého jazyka do jeho nespisovné podoby v popisku obrázku zde autor přetváří i cizí jazyk. Zajímavé je, že ho přepisuje do jeho fonetické podoby v češtině. Pro čtenáře je tedy jeho čtení ještě složitější, jelikož má rozumět češtinou inspirovanému fonetickému přepisu anglického jazyka v jeho původní výslovnosti. Hned první uvaděčova věta je komplikovaná na rozluštění. „*Welkum to rumbl trilla in Vanilla džungl!!!*“

„*Rumbl in džung*l“ je přepisem blízkého „*rumble in the jungle*“, což je spojení, které označuje jiný známý zápas Muhammada Aliho.[89]

„*Trilla in Vanilla*“ interpretujeme jako přepis „*Thrilla in Manila*“, což je název, který dala tomuto zápasu média.[90] Tento název však vznikl jako slovní hříčka, „*thrilla*“ je totiž upravené slovo „*thriller*“. Autorovo „*trilla in Vanilla*“ je tedy přesmyčkou „*thrilla in Manila*“, a to je zase přesmyčkou k „*thriller in Manila*“, což bychom volně přeložili jako „*drama v Manile*“.[91]

Odpočet a vyhlášení vítěze už není tak komplikované vyluštit ani v přepsané angličtině. Místo příjmení „*Ali*“ autor napsal „*Dali*“, v tomto případě šlo však o záměnu zcela účelovou.

5.4.2.1. Podstata vtipu

Zde je vtip postaven na prolnutí věty popisku obrázku, která tvrdí, že Muhammad Ali dokázal box proměnit v umění, se čtvrtou kresbou, v níž poznáváme světové proslulé výtvarné dílo. V tomto komiksovém příběhu dokázal Muhammad proměnit box v umění nejen v jeho metonymickém významu, ale ve skutečnou uměleckou malbu (respektive její ikonu). Autor si také záměrně vybral obraz Salvadora Dalího, který svým jménem zvukově připomíná boxerovo příjmení. Autor převedl význam slova „*umění*“ na základě metaforické vnější podobnosti, a nikoli té vnitřní, jak je tomu u tohoto slova zvykem.

[89] How Muhammad Ali won 'Rumble in the Jungle' with rope-a-dope, video analysis and no sex. *The Telegraph* [online]. 2016 [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.telegraph.co.uk/boxing/2016/06/05/how-muhammad-ali-won-rumble-in-the-jungle-with-rope-a-dope-video/.

[90] Média ji převzala ze slovní hříčky, kterou pronesl sám Muhammad Ali: „*Killa and a thrilla and a chilla, when I get that gorilla in Manila.*“ zdroj: Thrilla in Manila. *CBS News.* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.cbsnews.com/pictures/look-back-boxings-ali-frazier-thrilla-in-manila/.

[91] Překlad autorky.

5.5. Jak (ne)uťikat z boě

Zdroj[92]

5.5.1. Denotace

Opět se věnujeme české historii, tentokrát podnadpis hlásá „*Jak (ne)ut´íkat z boě*“. První obrázek udává rok 1346 a je na něm vyobrazen muž s korunou, sedící na koni v plné zbroji se symbolem dvouocasého lva. Se zdviženým mečem vyráží do boje. Druhá kresba skáče v čase do roku 1526. Panovníkovi, taktéž na koni, vykukuje z hnědé hmoty jen polovina těla, koňovi jen krk a hlava. Na posledním výjevu muž v lyžařské výstroji a se zamčenou truhlou stojí u téže hnědé plochy jako v předchozím obrázku. Z ní však čnějí jen kostry. Zde se píše rok 1620.

[92]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-24]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1454022491278801/?type=3&theater.

5.5.2. Konotace

Léta udávají významné české bitvy. V prvním obrázku podle citátu ihned poznáme, že jde o Jana Lucemburského, který, ač oslepen, hrdinně vyrazil do bitvy u Kresčaku a zde padl. Na svém štítu má ikonické zobrazení českého symbolu. Dvouocasý lev se poprvé objevil na pečeti Přemysla Otakara II. Dalimilova kronika však traduje, že druhý ocas pro českého lva získal už Přemysl Otakar I. za svou účast v boji proti Sasům. Obecně v heraldice symbolizují dva ocasy mužské pohlaví daného zvířete.[93] Autor nicméně přetvořil k obrazu svému i českého lva. Lvovi, ač z profilu, jsou vidět obě oči a lehce se změnil i jeho postoj. Výrok „*Toho Bohdá nebude, aby český král z boje utíkal*" je sice historicky nepodložený, nicméně je až symbolicky spjat s Janem Lucemburským a jeho chrabrou smrtí.

Druhý obrázek se odehrává v roce 1526. Už neobsahuje žádný známý citát, ale jen reakci na předchozí text. Muž s korunou, uvězněný i s koněm v hnědé hmotě, je Ludvík Jagelonský. Už v popisku obrázku se připomíná, že 29. 8. 2016 je tomu přesně 490 let od bitvy u Moháče. Jednoduchým výpočtem nebo čtením znaků v historickém kontextu odvodíme, že druhý obrázek pojednává o Ludvíku Jagelonském a bitvě u Moháče. V textu Ludvík reaguje na chrabrou řeč Jana Lucemburského a říká, že on sám by klidně utekl, ale nemůže, protože uvízl v bahně. Ludvík Jagelonský totiž při útěku z prohrané bitvy, kde se marně pokusil zastavit vpád Turků na uherské území, uvízl v močálech, kde zemřel.[94] Jeho výrok je sice smyšlený, ale vzhledem k tomu, že uvízl při pokusu o útěk, neodporuje kauzalitě příběhu.

Na posledním obrázku se píše rok 1620 a je na něm znovu vyobrazen močál, v něm spočívá oděná kostra krále Ludvíka i jeho oře. U močálu stojí muž vybavený na různé sporty, má lyže, brusle, brýle i čepici, na které ale nechybí koruna. Zimní výbava spolu s korunkou na kulichu symbolizuje takzvaného „*zimního krále*" Bedřicha (Friedricha) Falckého. Přezdívce dala vzniknout krátká doba vládnutí tohoto krále, šlo totiž o pouhých 13 měsíců.[95] Po bitvě na Bílé hoře nabídl Maxmiliánovi Bavorskému příměří, a když neuspěl, uprchl i s celým dvorem. V Toulkách českou minulostí se dočteme, jak ostudný a chaotický to byl úprk. Je sice velmi málo pravděpodobné, že by řekl větu ve smyslu: „*Nejsem na palici, ty vole. Beru prachy a padám*", jeho výrok by však v dnešním smyslu vcelku odpovídal jeho činům. Vedle jeho postavy vidíme truhlu s penězi a na ní korunu, patrně svatováclavskou. Je doloženo, že královský průvod 9. listopadu opustil Prahu s vrchovatě naloženými vozy.[96]

[93] Proč má český lev dva ocasy? *Radiožurnál* [online]. 2014 [cit. 2016-12-27]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/encyklopedie/_zprava/proc-ma-cesky-lev-dva-ocasy--1401803.
[94] Srov. BĚLINA, P., 1999, s. 256.
[95] Srov. TAMTÉŽ, s. 313.
[96] Srov. HORA, P. *Toulky českou minulostí 3*.1994, s.183.

Vyobrazení korunovační koruny také dává určitý smysl. Ikona koruny zastupuje všechny tři klenoty, které po Bílé hoře Fridrich nejprve nařídil vzít s sebou, ale poté je zapomněl ve Staroměstské radnici, a tak jednoduše připadly vítězi. Co čtenáři nedává úplný smysl je, proč je tedy má stále při úprku u sebe, když je nechal na radnici. V této poslední kresbě nejde ale o jedinou historickou pochybnost. Nehledíc na symbolicky zimní a dobově zcela nepatřičné oblečení, jsme patrně geograficky na zcela stejném místě, než na kterém zemřel Ludvík Jagelonský. Moháč je městečko na samém jihu Maďarska, zatímco Fridrich Falcký prchal z Prahy do Vratislavi.[97] Další historickou chybou je oděná kostra Ludvíka Jagelonského v roce 1620, která vykukuje z bažin. Jeho tělo totiž bylo objeveno nahé, oloupené o všechnu výstroj (takže by kostra určitě neměla korunu a královské šaty). Navíc tělo po nalezení převezli do Bělehradu.

Mimo některé historické nepřesnosti najdeme na obrázku i několik logických nejasností. Například proč má zimní král jak brusle, tak lyže? Na obojím se nikdy nedá jezdit najednou.

V podnadpisu použitá závorka ve slově „*(ne)utíkat*“ má značit dvě významové možnosti: „ne“ je záporná předpona a závorka značí, že tam předpona může a nemusí být. Text tedy čteme jako „*jak utíkat* i *jak neutíkat z boje*“.

5.5.2.1. Podstata vtipu

Výběr výše zmíněných bitev a českých králů naplňuje nějakou symbolickou gradaci ubohosti, která nám ve výsledku přijde až komická. Už popis příspěvku slibuje zachycení vývoje českých králů. V prvním případě český panovník, ač oslepen, vyjíždí hrdinně proti nepříteli na smrt. V druhém případě se mladičký nezkušený král vrhl do bitvy, ale při prozření, že nemá šanci vyhrát, vzal do zaječích a při útěku zemřel. Třetí příběh vyobrazuje panovníka, jenž se sám do bitvy ani nedostavil a ze strachu stanout tváří v tvář okolnostem, které sám pomohl vyvolat, raději utekl i s pražským bohatstvím. Jde o vývoj ostudnosti panovníků, a jak graduje jejich malost v dějinách, tak se zmenšuje i velikost jejich koruny na obrázku. Vtip dokreslují i smyšlené výroky panovníků.

Komickým momentem je zajisté také vyobrazení zimního krále pomocí sportovního vybavení a královská kostřička trčící z bahnitého močálu.

[97] HORA, P. *Toulky českou minulostí 2*. 1991, s. 445.

5.6. Buť fid

Zdroj[98]

5.6.1. Denotace

Opět se věnujeme světové historii, tentokráte s náboženskou tematikou. Na obrázku je psán rok 33. Čtveřice obrázků vypráví příběh muže, který obtěžkán křížem stoupá do kopce, potkává jiného, staršího muže. Ten mu říká, že má velmi špatné držení svého božího těla. V druhé přiblížené kresbě mu pak navrhuje zkusit pilates. Následně mu doporučuje několik jednoduchých protahovacích cviků a ukazuje v detailním záběru papír s nakreslenými pozicemi na kříži. Rozhovor ukončuje tím, že pokud cviky zkusí, bude se cítit jako „*smrtvíchfstalí*“.

[98]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1330127587001626/?type=3&theater.

5.6.2. Konotace

Jak už bylo uvedeno v teoretické části mé práce, označující bývá nejčastěji spojeno s nejedním označovaným, a naopak. Zde jsme se však setkali s jedním označujícím, které si téměř v jakémkoli kontextu spojíme pouze s jedním konkrétním označovaným. Jde o muže na kříži nebo muže nesoucího kříž. Existuje v milionech způsobů nejrůznějších písemných, dvourozměrných i třírozměrných označujících, ale v naprosté většině je označovaným Ježíš Kristus. Tak tomu je i v tomto případě. Ježíš nese svůj kříž, jedná se tedy o den jeho ukřižování. Příspěvek byl publikován 27. 3. 2016, na velikonoční neděli, dva dny po Velkém pátku. Autor se tedy netrefil přesně do výročí toho, co zobrazuje.

Ježíš nesoucí kříž potkává postaršího muže, věk soudíme podle šedivé barvy vlasů. Tento muž Ježíši nejdříve řekne „*kriztovanoho*“ a poté mu představí cviky pilates. V tomto případě pod názvem pilates chápeme cvičení posilující břišní svalstvo. Toto slovo však nese silnou fonetickou asociaci s vlastním jménem Pilát Pontský, což byl římský prefekt, který odsoudil Ježíše Krista k popravě ukřižováním. Na dalším obrázku muž Ježíši ukazuje cviky, které jsou ikonami k samotnému ukřižování. Na papíru je kromě ikon i nápis „*PILATVS*“, což už tolik nepřipomíná původní autorovo přetvoření slova, ale spíše spojení slov „*Pilát vs.*“, což bychom četli jako „*Pilát versus*“. Takto bývají označovány soudní spory mezi dvěma stranami, žalobcem a žalovaným. Pilát Pontský byl nicméně ve sporu o Ježíše spíše soudcem než žalobcem. Když starší muž na Ježíše promluví, tváří se Boží syn překvapeně, po ukázání cviků a poslední větě o zmrtvýchvstání se však jeho výraz mění na ikonu zvednutí jednoho obočí, značící Ježíšovu podrážděnost.

Popisek příspěvku pracuje se rčením „*ve zdravém těle, zdravý duch*“, což významově navazuje cvičení pilates v Ježíšově příběhu. Na slovo „*duh*“ plynule navazuje výčet dvou dalších členů křesťanské trojice. Autor tak v popisku spojil české lidové rčení se svatou Trojicí pomocí jednoho slova a jeho mnohovýznamovosti.

Autor uvádí, že příběh se odehrává roku 33 A.D., což znamená Anno Domini − léta páně. Tvrdí tedy, že Ježíš umřel v roce 33 našeho letopočtu. Jelikož Ježíši mělo být 33, když umřel, a výraz „*našeho letopočtu*“ je synonymem „*po Kristu*“, dává toto označení smysl. Není nicméně zcela správné. V tomto případě je realita vskutku trochu absurdní, jelikož o datu Ježíšova narození se vedou spory, a například Kronika lidstva uvádí, že se Ježíš narodil 6 nebo 7 let před Kristem.[99]

5.6.2.1. Podstata vtipu

Post reaguje na velikonoční období. Nabízí vlastní příběh o Ježíšově cestě na Golgotu. Hraje si s částečnou podobností cvičení pilates a jména Pilát Pontský. Konfrontace

[99] HARENBERG, B. *Kronika lidstva*. [2. vyd.], 1993, s. 175.

Ježíše se jménem člověka, který se zasloužil o rozsudek jeho smrti, touto formou, naplňuje představu šibeničního humoru. Pilates cvičící polohy jsou na předloženém papíru označeny jako „*fig 1*“ a „*fig* 2“, což jsou zkratky pro „*figura 1*“ a „*figura 2*“. Jsou na nich však ikony ukřižovaného člověka. Nejde si však nevšimnout, že připomínají skutečné cvičební figury rozpažení rukou.

Když muž Ježíše poprvé spatří, zděsí se a zakřičí zvolání, které by ve spisovném tvaru znělo: „*Kristova noho*“. Takováto exklamace je komická vzhledem k tomu, že je provolávána právě tomu, kdo jí dal vůbec vzniknout. Nutno podotknout, že toto zvolání jako stylistický prostředek vzniklo až dávno po Kristově smrti.

5.7. Jak je ušiteční zavírad

Zdroj[100]

[100]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1445401532140897/?type=3&theater.

5.7.1. Denotace

Znovu se pohybujeme v české historii, tentokrát datum hlásá rok 1968. Na prvním obrázku muž pochoduje a nadává na počasí, protože na něj prší. Druhá kresba je téměř stejná, pouze potemněla barva pozadí, což komentuje i jediná přítomná postava. Třetí obrázek vizuálně kopíruje ten druhý a až na čtvrtém se záběr rozšiřuje a odhaluje, že naše postava došla k někomu dalšímu a také k velkému tanku, který zrovna projel jakýmsi plotem.

5.7.2. Konotace

Muž, který viditelně někam pochoduje, je český písničkář a básník Karel Kryl. Poznali jsme ho už podle roku 1968, se kterým je v povědomí společnosti spjat. Postava má navíc na obličeji v místě úst ikonu kníru.

Věty značí mluvené slovo, a tyto výroky jsou navíc přesmyčkami textu Krylovy písně Bratříčku, zavírej vrátka. Nejprve si postava stěžuje, že je celá zmoklá, a pak, že se setmělo. Z prvního obrázku je nám tedy jasné, že prší, a z druhého, že padla tma. Evokuje to tedy pasáž písně: „*Prší a venku se setmělo…*“ Na posledním obrázku pak vidíme tank, který vjíždí skrz bránu směrem ke Krylovi a další postavě vedle něho. Zde se můžeme domnívat, že má jít o jeho skutečného bratra, protože ho v předchozím obrázku přímo oslovuje. Karel Kryl měl skutečně o tři roky mladšího bratra, který může být v tomto příběhu tím, kdo zapomněl zavřít vrátka. Tento komiksový obrázek má tedy nějaký příběh. Píseň, na niž odkazuje, je ovšem lyrická.

Karel Kryl ji složil jako reakci na okupaci Československa 21. 8. 1968 vojsky Varšavské smlouvy. Obdobně jako u některých předchozích vybraných postů i zde se autor osobitým způsobem vyjadřuje k aktuálnímu výročí. Kryl se ve své písni pasoval do role staršího bratra, který utěšuje sourozence v smutných dnech, a nabádá ho, aby už nevzlykal, a také, aby zavíral vrátka. V písni se jedná o alegorii dobového kontextu, kdy bratříček je zástupným adresátem, pomocí kterého Kryl emotivně promlouval ke všem občanům zasaženým zdrcujícími událostmi. Celá píseň je plná symbolů a metafor. Věta „*Beránka vlku se zachtělo, bratříčku*“*,* odkazuje na pohádku o vlku a kůzlátkách a je jinotajem pro momentální beránčí úlohu československého státu. Vlčí je predátorské postavení Sovětského svazu. Alegorie vrátek také navazuje na pohádku bratří Grimmů, ve které vlk obelhal malá kůzlátka, aby mu otevřela dveře. Může to však znamenat i zavřenou cestu ke svobodě a vzhledem ke Krylově emigraci i nemožnou cestu zpět domů.

Metafory a symboly v písni autor „*Oprásků*“ vzal a částečně je z jejich alegorické podoby přesunul do té skutečné. Kryl si v kresleném příběhu nejprve stěžuje na počasí, když prší, a navíc se viditelně setmělo. Pak dorazí ke svému bratru, který nezavřel skutečná

vrata, kterými nyní projíždí tank. Kdyby chtěl autor vystihnout všechny Krylovy jinotaje a převést je do skutečnosti, místo tanku by vraty projížděly železné maringotky.

V tomto příspěvku se opakuje sdělení názvu příběhu, jehož smyslem je: „*Je užitečné zavírat*“, a jeho popisek, který říká, že zavírat je důležité.

Chmurnou náladu historické události zdůrazňuje temné vybarvení obrázku, které kontrastuje s ostatními pestrobarevnými příspěvky.

5.7.2.1. Podstata vtipu

Jedná se o eufemismus k poměrně nedávné tragické události okupace Československa. Tento příspěvek událost připomíná v naprosto jiném duchu, než to dělají seriózní média. Spojuje událost s alegorickou písní, která vznikla v reakci na smutný dobový kontext. Takovéto přenesení symbolů do skutečnosti, navíc i s postavou Karla Kryla, působí překvapivě, a způsobuje určitý nesoulad se sděleními, na která jsme v diskuzi o tomto tématu zvyklí.

5.8. Trouba

Zdroj[101]

5.8.1. Denotace

Poslední příspěvek se už podle nadpisu znovu zabývá českou historií. Podnadpis příspěvku a zároveň název příběhu je: „*Truouba*“. Čtyři obrázky jsou stále v neměnném statickém prostředí, kde stojí dva muži v místnosti u pece. Příběh tvoří krátký dialog. V prvním okénku vysvětluje jeden útlý muž druhému, otylému, že jednou pec moc rozpálili a viděli hrozné věci. V druhé kresbě už první muž kouká do pece a čte „HiLTER“. Otylému muži výpověď ale nestačí, a ptá se, jestli je to opravdu celé. Na posledním obrázku se dozvíme, že výpověď z peci pokračuje dále a celá věta zní: „*Hilter je čemtlmen!!!*“

[101]Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1314744788539906/?type=3&theater.

5.8.2. Konotace

Čtveřice obrázků vypráví událost, která se týká spíše současnosti než historie. Navíc nevyobrazuje ani skutečnou událost. V příspěvku poznáme hru Divadla Járy Cimrmana z roku 1977 − Posel z Liptákova. Součástí tohoto představení je i jednoaktová hra Vizionář a právě parafrázi na scénu z této jednoaktovky objevujeme v postu „*Truoub*a“ neboli „*trouba*“ ve spisovném českém jazyku. V divadelní hře přijíždí uhlobaron Renné Ptáček za vizionářem Hlavsou zeptat se na nejlepšího manžela pro svou dceru. Ve filmovém divadelním záznamu hraje postavu vizionáře Jaroslav Weigl a uhlobarona zase Miloň Čepelka. Při rozhovoru s dalšími postavami se uhlobaron dozvídá, že je možné, že v budoucnosti postihne majetné lidi nějaká újma. Hlavsa totiž vysvětluje, proč jeho syn nechce být bohatý: „*Ne, né, to my jsme jednou tu troubu strašně rozhicovali a viděli jsme neuvěřitelný věci.*“[102] Ptáček tedy požádá pana Hlavsu, aby se podíval na budoucnost jeho majetku, jeho dolů. Vizionář nakonec souhlasí a v troubě uvidí, že důl už se nebude jmenovat Terezka, ale Petr. Uhlobaron přemýšlí, jak by k takové změně mohlo dojít, a vizionář pokračuje: „*Počkejte, to není celý, tam je napsáno Petr... Bezruč*!“[103]

Právě scénu s troubou a dolem Petr Bezruč parafrázuje i příspěvek „*Oprásků*“. První věta začíná negací „*Nene...*“, z níž odhadujeme, že je to reakce na něco, co už v tomto příběhu nevidíme. Na druhém obrázku se pak ale scénář postu oproti divadelní hře mění. Postava čtoucí z pece totiž neříká jméno „*Petr*“, ale „*Hilter*“. Buclatý druhý muž si sprostě stěžuje, že mu to k ničemu není. V posledním komiksovém okénku ale postava vizionáře doplňuje svůj výrok na „*Hilter je čemtlmen!*“ Ve spisovném jazyku znamená „*Hitler je gentleman*“. Čtenáři rezonuje s aktuálním výrokem prezidenta Miloše Zemana, který tvrdil, že jde o název článku Ferdinanda Peroutky. Článek se do doby napsání této práce nenašel a okolnosti vyvolaly mediální kauzu, z jejíž popularity autor Oprásků těží. Postava vizionáře je vizuálně podobná vzezření vizionáře Hlavsy, ztvárněnému Jaroslavem Weiglem. Nechybí ani ikonický knír. Otylá postava v podání Miloně Čepelky však uhlobarona Ptáčka nepřipomíná ani zdaleka. Zcela neodpovídá ani jeho způsob mluvy, která v pochopitelném přepisu zní: „*Prosim vás, to je mi na hovno. Je to vůbec celý?*“ Ustoupíme-li z předpokladu, že jde o uhlobarona, hledáme jiného člověka, který by tomuto odpovídal ve třech znakových bodech; tloušťka, šedivé vlasy a vulgární vyjadřování, a zároveň by sémanticky zapadal do příběhu. Z této logiky vyplývá, že autorským záměrem je směřovat čtenářův úsudek k propojení s Milošem Zemanem. Zde je pro dekódování sdělení velmi důležitý faktor, zdali je adresát obeznámen s ostatní autorovou tvorbou a sleduje stránku „*Opráski sčeskí historje*“. Pokud ano, je velmi pravděpodobné, že preferovaným čtením okamžitě rozezná postavu

[102] CIMRMAN, J., SMOLJAK, L., SVĚRÁK, Z., 2010, s. 283.
[103] TAMTÉŽ, s. 286.

Miloše Zemana, jelikož už se na stránce v příspěvcích několikrát objevila.[104] Pro ty, kteří dřívější práce tolik neznají, je pochopitelně obtížnější sdělení dekódovat.

Oproti jiným příspěvků má tento v pravé části pod nadpisem doplnění, které oznamuje, že tento díl je „*pro kikoti*“. Také popisek říká, že tento díl je „*rovnou pro kikoťi, neňi třeba čekad na bonuz*“. Autor totiž někdy své příspěvky rozšiřuje o další komiksy se stejnou tematikou, které mají dovysvětlit předchozí post. Nazývá je „*bonuzy*“ nebo „*bonuz pro kikoťi*“. Očividně to v tomto případě nepovažoval za nutné a rozhodl se případná očekávání dalšího příspěvku s obdobnou tematikou rovnou vyvrátit.

5.8.2.1. Podstata vtipu

Publikování tohoto příspěvku odpovídá době, kdy se řešila kauza s Peroutkovým článkem. Znovu tedy „*Opráski*“ nabízejí svérázný přístup k interpretaci diskutovaného tématu. Příspěvek je navíc parafrází na známou divadelní hru, ve které vizionář predikuje budoucnost. V této parafrázi ale v troubě vidí neexistující Peroutkův článek, a proto se objeví překvapeně radostný výraz na prezidentově tváři. Může to znamenat, že našel očitého svědka pro svůj jinak nepodpořený výrok. Pravděpodobnější význam je však ten, že vidina v troubě byla dle autora tohoto krátkého komiksu jediným místem, kde Miloš Zeman tuto větu viděl. Stačilo to však na to, aby skálopevně prohlašoval, že Peroutkův nadpis „*Hitler je gentleman*” někde četl.

[104] Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2013 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/734298919917832/?type=3&theater.

5.9. Souhrnná analýza

„*Opráski sčeskí historje*“ tvoří komiksové stripy odkazující na českou světovou historii i soudobé dění.

5.9.1. Souhrnná vizuální analýza

Opráski sčeski historje mají jednotný vizuální styl. Jejich autor, který si nechá říkat Jaz, je autorem kreseb i textů. Používá jednoduchou ikonografii a symboliku. Pozadí obrázků jsou jednobarevná, postavy se většinou nikam neposouvají, takže zůstávají na statickém jednotném pozadí.

Vizuální strohost obrázků je v tomto případě stěžejní pro pochopení příběhu. Jak jsem uvedla v teoretické části mé práce, většina uživatelů dnes používá k přihlašování na Facebook mobilní telefony. Tvůrci obsahu to musejí brát v potaz, pokud chtějí, aby adresát sdělení dekódoval. Mobilní obrazovky zobrazují výjevy v menší velikosti než stolní počítače a notebooky. Situaci ještě ztěžuje fakt, že obrázek je často rozdělen na tři až čtyři komiksová okénka, což znamená, že sdělení každého jednotlivého okénka musí být odvyprávěno na čtvrtině už tak malého obrázku.

Autor nejčastěji zobrazuje symbolické až archetypální znaky svých historických postav. Zikmund je celý zrzavý a má liščí ocas, aby ještě více splynul se svou přezdívkou „*liška ryšavá*“. Jan Hus má postavu tlustého kněze a na hlavě příznačnou pleš. Jak jsem uvedla v analýze prvního příspěvku, ztvárnění v „*Opráskách*“ je podle historických pramenů (podsaditá malá postava) přesnější než legendární Alšovo či Brožíkovo zobrazení štíhlého vysokého muže. Může jít o skutečný záměr autora nebo o šťastnou náhodu. Autor mohl chtít zobrazit Mistra Jana Husa alespoň částečně v jeho podobě doložené prameny, anebo bylo jeho cílem spíše archetypální zobrazení katolického kněze jako malého podsaditého muže v kněžském rouchu s pleší.

Co se týče dalších historických či mytických postav, jejich ztvárnění autorem se málokdy snaží jakkoli přiblížit skutečné či zažité podobě. U znázornění Prokopa Holého nejde o archetyp (možná jen meč u pasu, což by měl mít každý zpodobněný středověký vojevůdce), ale o názorné využití jeho jména „*Holý*“. Podobně jako v případě Fridricha Falckého, kde autor využil příznačné přezdívky.

Archetypu využil i v případě zobrazení bájného Achilla. Pata, jeho jediné zranitelné místo, je prostřelena šípem. Podobně i Ježíš s křížem by patrně nemohl být ve vizuálním stylu autora vyobrazen archetypálněji.

Obecně můžeme říct, že se autor při zpodobňování historických postav příliš nezabýval kopírováním ani ikonizací jejich skutečné podoby. Výjimku tvoří postavy současného a 20. století. U Muhammada Aliho, Jaroslava Weigla, Karla Kryla i Miloše

Zemana je zřejmá větší snaha o vizuální ikonickou podobu s konkrétní osobou. Souvisí to patrně s větší všeobecnou znalostí jejich skutečné podoby, žili či žijí již v době nových technologií, filmových, analogových a digitálních záznamů.

Zobrazování dalších postav a předmětů autor redukuje pouze na ty, které mají zástupnou funkci pro pochopení a vývoj děje.

5.9.2. Souhrnná analýza témat

„*Opráski sčeskí historje*“ představují svébytný a svérázný přístup k české a světové historii. Spíš ji glosují než vysvětlují. Autor si vybírá jednotlivosti, ze kterých tvoří vtipy, nesnaží se události zařadit do historického a sociálního kontextu. Maximálně chce vzbudit zájem o historii.

Jeho témata jsou nejrůznějšího charakteru. Od antiky a Kristovy doby přes středověk až po 20. století. Ať už příspěvek připomíná památečná výročí (jako bitvu u Moháče, úmrtí Jana Husa, okupaci 1968), křesťanské svátky (Velikonoce) nebo vzpomíná na slavné chvilky nedávno zesnulého (boxerský zápas Muhammada Aliho), věnuje se většinou nějaké skutečné události, kterou osobitým způsobem glosuje. Můžeme s jistotou tvrdit, že v takovéto formě se neodehrával ani rozhovor Husa se Zikmundem, ani dialog Zenona z Eleje s Parmenidem. Ač jsou situace smyšlené, připomínají skutečné události typu upálení Jana Husa nebo vytvoření pohybového paradoxu. Pro glosování středověkých bitev autor vždy zvolil postavy králů a vojevůdců, ale na výročí okupace Československa zvolil jiný postup. Místo osob z okruhu politické reprezentace využil kulturní symbol doby, Karla Kryla.

Jiným druhem příspěvku je pak poslední „*Truouba*“, která neglosuje událost, ale spojuje fiktivní děj divadelní hry a dosud nepodložený výrok, kvůli kterému se vedou nyní spory. Tím, že autor řadí prezidentovo tvrzení, „*že to někde četl*“ do smyšleného prostředí hry Vizionář, dává adresátovi najevo svůj názor. A tím je, že takový článek nikdy neexistoval. Propojením se současným politickým a veřejným děním se také post řadí do žánru politické satiry. Nemůžeme pominout i jeho jistý vzdělávací aspekt.

Autor používá nejjednodušší možnou dobovou a dějovou symboliku a redukuje ji na základní ikony a symboly. Vojska Varšavské smlouvy jsou vyobrazena pomocí jednoho tanku. Husitské šiky zase několika zástupci a vlajkami se symbolem kalichu. Močály, ve kterých se utopil král s koněm, jsou jako malý rybníček o velikosti obývacího pokoje.

V dílech nedochází k dynamickým dějovým zvratům. Soustředíme se vždy na statické situace.

5.9.3. Souhrnná textová analýza

Co je pro stránku naprosto typické, je práce s texty. Jde o popisky příspěvků, nadpisy, podnadpisy a přímé řeči jednotlivých postav. Autor s texty ve všech případech zachází stejně. Postavy mají různé způsoby mluvy, které jsou pro komiks netradičně umístěny mimo bubliny. Jan Lucemburský má svůj nepodložený, ale ušlechtilý výrok, Miloš Zeman zase obhroublé vyjadřování. Ať je ale promluva jakákoli, podléhá jednotnému klíči znetvoření spisovného jazyka. Trouba se stává truoubou, Achilles Ahcilezem nebo Úchilesem a želva ževlou. Uvedu některé z nejpoužívanějších postupů přetvoření spisovné češtiny.

První skupinou jsou fonetické záměny. Jde o nespisovný přepis, který, přečten nahlas, artikulačně připomíná spisovný text či správně napsanou hovorovou češtinu. Častým prvkem je psané „*ě*“ místo „*je*“, a naopak. Příkladem je „*boě*“ místo „*boje*“ nebo „*vjecí*“ místo „*věcí*“. Někdy bývá tento prvek spojen s dalším úkazem, vynecháváním mezer („toě“ místo „*to je*“). Autor také ignoruje gramatiku tvrdého a měkkého i/y („*já bych*“ a „*jábich*“), a to i v případě shody podmětu s přívlastkem či přísudkem. Dalším prvkem je dvojité změkčování („*zatím*“ místo „*zatím*“, „*umňěňí*“ místo „*umění*“) nebo přesunutí háčku z „*ě*“ na souhlásku stojící před ním („*slavňe*“ místo „*slavně*“). Často se setkáváme i s výměnou souhlásek podobně znějících („*skuzte*“ místo „*zkuste*“, „*jag*“ místo „j*ak*“, „*nejlepčí*“ místo „*nejlepší*“).

Vedle fonetického klíče je další specifickou chybou záměna písmen stojících vedle sebe jako: „*bduete“* místo „*budete*“, „*pvoloal*“ místo „*povolal*“ a „*Hilter*“ místo „*Hitler*“.

Obecně tyto záměrné chyby připomínají poruchu učení pravopisu známou jako dysortografie. Mezi specifické chyby dysortografiků patří vynechávání písmen a jejich chybné vkládání, přesmykování, přehazování sledu písmen a slabik, špatné umístění a vynechávání znamének, záměny písmen a slabik sluchově nebo artikulačně podobných, potíže s rozlišováním měkkých a tvrdých souhlásek, nesprávné rozlišování ě-je a nedodržování hranic slov.[105]

Kromě chyb a záměn disortografického charakteru najdeme i smysluplnější hru se slovy. Příkladem je pozdrav „*čuzhus*“, který je nejen přesmyčkou hovorového „*čus bus*“, ale také specifickým pozdravem, určeným právě Janu Husovi. Podobně je na tom také záměrná záměna boxerova příjmení za „*Ali*“ na „*Dalí*“, což koresponduje s tím, že se v obrázku objevuje odkaz na Dalího obraz.

Otázkou zůstává, z jakého důvodu autor čtenáři dekódování textů tak komplikuje?

[105] Specifické poruchy učení. *Educo* [online]. [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: http://www.educozatec.cz/spec-poruchy-uceni.html.

5.9.4. Modelový čtenář

Opráski vyvolávají spoustu bujarých reakcí. Samy jsou příznačným důkazem toho, jak různě lidé k virálnímu humoru přistupují. Pro pochopení všech sdělení musí mít čtenář poměrně dobrý historický, společenský a kulturní přehled. V našich příkladech jsme se pohybovali v oblastech filozofie, dávné i novodobé historie, současného dění, sportu, kultury a aktuálních kauz. Ač teoreticky k pochopení stačí středoškolský dějepis a zájem o věci veřejné, pravděpodobnost, že adresát všechna sdělení plně bez problému dekóduje, je poměrně malá. Příkladem je sporné zobrazení Miloše Zemana v příspěvku parafrázujícím Posla z Liptákova nebo v bahně uvízlý Ludvík Jagelonský, k jehož rozpoznání nám kromě močálu napomáhá pouze datum 1526. Modelovým čtenářem tedy nutně nemusí být jen všeobecně vzdělaný člověk, ale například někdo, koho tato komunikace baví a je ochoten si pro její správné dekódování dohledat informace. Určitou skupinou mohou být i luštitelé hádanek a křížovek.

„*Opráski*“ však narážejí na odpor právě u skupiny vzdělaných lidí. Autorovo znetvoření jazyka totiž vybízí k opozičnímu čtení u lidí, kteří český jazyk vzývají v jeho spisovné formě. Ti sdělení z podstaty odmítají. Další skupinou, která texty čte opozičně, nebo je spíše vůbec nečte, jsou lidé, kteří zkomolenému textu nerozumějí.

Modelovým čtenářem je tedy člověk se vzděláním a zároveň s tolerancí k manipulativní destrukci vlastního jazyka. A s nadhledem.

Obecně jsou „*Opráski*“ tím jednodušeji dekódovatelné, čím je vnitřní kontext adresáta obeznámenější s ostatními příspěvky. Některé postavy se časem opakují a jsou pak jednoduše rozpoznatelné. Čtenář tak nemusí pátrat po významech symbolu zimního oblečení, jakmile jednou pochopí, že jde o „*zimního krále*“. Také textové praktiky se opakují a čím více divák zná příspěvků „*Opráskůˮ,* tím jednodušeji čte nové.

Poněkud diskutabilní není pouze používaný jazyk, ale také určité historické a faktické nesrovnalosti, jako například chybně vyobrazená nota půlová v příspěvku „*Jak se připarvid na bidtvu*“*.* Pokud přijmeme fakt, že se pohybujeme v symbolické rovině, tak můžeme upustit od naprosté historické korektnosti, a to zvláště v případech, kde jsou eufemismus a nadsázka jasně patrné, a riziko, že by adresát sdělení považoval za fakticky přesné, je malé. Nicméně v případě zápasu Muhammada Aliho s Joe Frazierem je historická chyba skryta. Hyperbolické přetvoření ringu na Dalího obraz není problémem, zde je nadsázka jasná. Chápeme, že se Frazierova hlava neroztekla přes okraj ringu. V tomto případě ale hyperbola přichází až po chybném uvedení faktu, a znázorněný knockout je tedy skutečně zavádějící.

6. Sémiotická analýza stránek Stay Z

Posledními zkoumanými facebookovými stránkami jsou „*Stay Z*“. Na úvod je potřeba uvést, že stránky pracují s vulgarismy a že při jejich zpracování není možné se jim vyhnout, resp. bez jejich citací by nebylo možné analýzu vůbec vystavět. Nejsou pouze doprovodným výrazovým prostředkem jako např. u příspěvku „*Nakládačka*“ z „*Martyho frků*“, ale tvoří základní stavební kameny postů na této stránce. Samy sebe definují stránky následovně: „*STAY ZMRD − odpady ze dna internetových žump, zhovadilé události dní všedních i nevšedních a prezentace mravně zpustlých názorů na zavrženíhodná témata*.“[106]

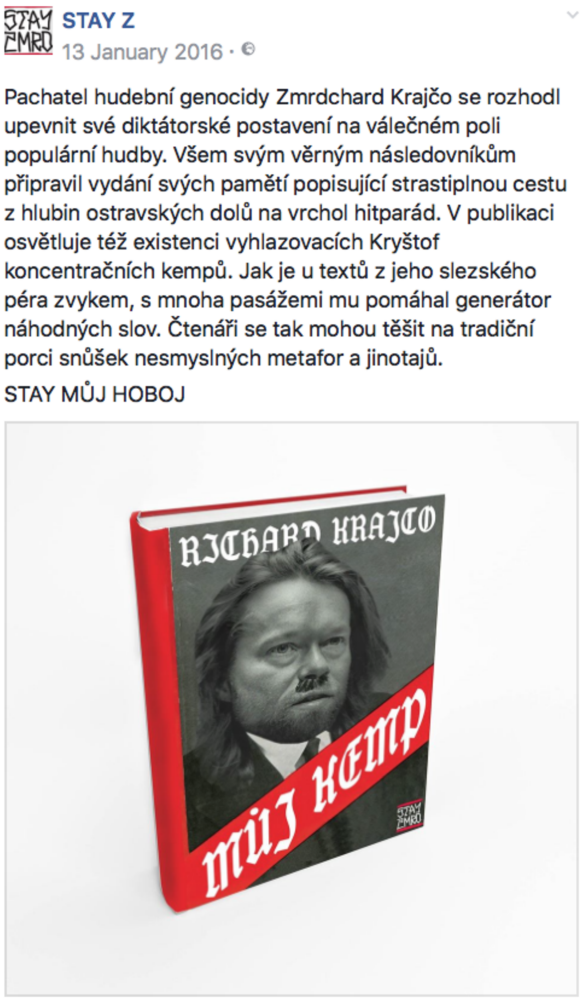
Stránka se nyní jmenuje „*Stay Z*“, její autoři ji museli založit znovu, jelikož jejich předchozí stránku „*Stay Zmrd*“ Facebook zablokoval. Ač je tedy oficiální stránka nyní pojmenována bez užití vulgarismu, na všech reklamních předmětech, v profilovém obrázku a v podpisu všech příspěvků zůstává „*Stay Zmrd*“.

Názvem stránek skupina jejich autorů čtenáře uvádí do kontroverze. Kombinuje anglické slovo „*stay*“, které znamená „*zůstaň*“, a české vulgární „*zmrd*“. Nabádají tedy, aby jejich fanoušci „*zůstali zmrdy*“, což už samo o sobě nese výpovědní hodnotu. Zakladatelé stránky a nositelé myšlenky vystavěli dílo na tom, že v každém z nás je skrytý pan Hyde.[107] Společenské normy, morálka a zákony jedince nutí, aby v rámci socializace potlačoval v sobě to špatné, aby společnost vůbec mohla fungovat. Autoři říkají, že účast na těchto stránkách umožňuje člověku být „svobodný“ v tom, že zde může dát průchod tomu, co je v běžném životě nucen skrývat. Být zde virtuálním panem Hydem. Pro analýzu bylo vybráno dvanáct různých příspěvků publikovaných v období od prosince 2014 do prosince 2016. Klíčem k jejich výběru byla formátová a tematická pestrost.

[106] Stay Z. *Facebook* [online]. 2011 [cit. 2017-02-25]. Dostupné z: https://www.facebook.com/pg/STAYZMRDS/about/?ref=page_internal.

[107] Podivný případ doktora Jekylla a pan Hyda je literární klasické dílo R. L. Stevensona. Pointa příběhu spočívá v proměně člověka z dobrého na krutého a zpět.

6.1. Můj kemp

Zdroj[108]

6.1.1. Denotace

Příspěvek vypostovaný 13. ledna 2016 je spojením dlouhé textové popisky a fotografie knihy, na které je muž s knírkem a nápisem: „*Richard Krajco*“ a „*Můj kemp*“. V rohu obálky je umístěn nenápadný nápis „*Stay Zmrd*“, shodný s profilovým obrázkem stránky. Text končí větou psanou velkými písmeny: „*STAY MŮJ HOBOJ*“.

6.1.2. Konotace

Muž na obálce knihy je zpěvák kapely Kryštof Richard Krajčo. Obrázek reaguje na muzikantovu biografii, která vyšla v roce 2015. Zároveň glosuje název jeho letních festivalů, které se jmenují „*Kryštof kempy*“. Výsledkem je parodické vyobrazení osoby Richarda Krajča. Zpěvákovi je grafickou montáží přidán knírek tak, aby připomínal Adolfa Hitlera.

[108]Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/990024747736741/?type=3&theater.

Použitý font písma na vyobrazené knize je švabach, písmo, jež bylo využíváno k nacistické propagandě a byla jím napsána i kniha *Mein Kampf*. Parodický název „*Můj kemp*“ v tomto příspěvku výrazně připomíná název Hitlerovy knihy a zároveň odkazuje i na jiný význam, který slovo „*kemp*“ asociuje v nacistickém kontextu; a to jsou koncentrační vyhlazovací tábory. Slovo „*kemp*“ je totiž v určitých kontextech synonymem ke slovu „*tábor*“.

Příspěvek tedy využívá mnoho znaků ke konotaci nacistické ideologie. Je použito švabachu, názvu „*Můj kemp*“, fotomontáže Hitlerovského knírku i černobílé fotografie. Ta je stěžejní pro Krajčovu záměnu s vůdcem Třetí říše, kterého známe jen ze starých, většinou nebarevných záznamů.

Dlouhý popisek naznačuje, že u tohoto příspěvku je důležitý doprovodný text. Autoři ve velké míře používají vulgarity. Tvoří kombinace spojující původní slovo a sprosté slovo v názvu. Jméno zpěváka deformují z „*Richarda*“ na „*Zmrdcharda*“. Vulgarity v textu pokračují, byť jsou například vytvořeny pouhým protahováním některých samohlásek, například u „*ostravského péra*“ místo „*pera*“.

Text dále prohlubuje sémantické spojení mezí zpěvákem kapely Kryštof a Adolfem Hitlerem. Označují ho jako „*pachatele hudební genocidy*“ a jeho hudební festivaly označují „*Kryštof koncentrační kempy*“. Poslední věta „*STAY MŮJ HOBOJ*“ je druhým podpisem stránky a dalším odkazem na „*Mein Kampf*“, který v češtině znamená „*Můj boj*“.

Popisek dále uvádí, že Krajčovi s tvorbou textů pomáhá „*generátor náhodných slov*“ a že se čtenáři mohou těšit na „*snůšky nesmyslných metafor a jinotajů*“. Touto hyperbolou autoři vyjadřují svůj hudebně kritický názor, texty písní považují za plytké s trapnou snahou působit jako hluboká emotivní výpověď. Příspěvek se vysmívá osobě a biografii Richarda Krajča i jeho tvorbě. Knihu ale autoři příspěvku popisují tak, jako by ji napsal zpěvák sám, což je nesprávné a zavádějící. Autorkou knihy s názvem „*Richard Krajčo*“ je Dana Čermáková.[109]

6.1.2.1. Podstata vtipu

Vtip zde tvoří inkongruentní vyobrazení známého zpěváka jako nacistického vůdce spolu s parodií na jeho osobu a tvorbu.

Důvodem výběru Richarda Krajča pro tuto parodii až dehonestaci ve srovnávání s nacistickým vůdcem je budování kultu osobnosti, na němž celebrita usilovně pracuje. Přesto se jedná o záměrně přehnanou nadsázku, Richard Krajčo pravděpodobně nestojí o stavbu koncentračních táborů, ale spíše o nehynoucí slávu v popkulturním světě. I proto zřejmě nechal o sobě a svém životě napsat knihu.

[109]Richard Krajčo. *Databazeknih* [online]. 2015 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.databazeknih.cz/knihy/richard-krajco-266521.

Jeho profesní kariéru tento příspěvek glosuje jako „*cestu z hlubin ostravských dolů*“. Zesměšňuje tak proces, kterým zpěvák ve své kariéře prošel, a také důležitost, již sám sobě Richard Krajčo přisuzuje. V duchu idey této facebookové stránky je příspěvek urážlivý, provokativní, záměrně netolerantní, zřejmě porušující osobnostní práva. Autoři si mohou být jisti, že čtenář přepnul na svého virtuálního pana Hyda.

6.2. Náhodné seskupení

Zdroj[110]

6.2.1. Denotace

Tentokrát krátký popis příspěvku hlásá pouze „*STAY TURECKÉ POSTMORTEMNÍ UMĚNÍ*“.

Samotný post pak tvoří fotografie galerie, kde na pravé straně stojí muž s pistolí a druhý leží na zemi. Na levé straně pak vidíme ženu v brýlích, která v komiksové bublině říká: „*Vůbec si nejsem jistá, jestli je to umělecká instalace, nebo náhodné seskupení střelných zranění…*“

6.2.2. Konotace

Příspěvek v dobovém kontextu reaguje na události v Turecku, kde byl při otevírání ankarské výstavy zastřelen ruský velvyslanec. Základ fotografie je autentický, byl pořízen na místě činu a zachycení muži jsou zastřelený velvyslanec a jeho vrah.[111]

[110]Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/1302356046503608/?type=3&theater.

Třetí zobrazená postava je do snímku přidaná fotomontáží. K pochopení souvislostí je nutné znát dokumentární cyklus Kmeny, což je seriál, kde jednotlivé díly subjektivním pohledem tvůrce zachycují konkrétní subkultury. Jeden z dílů se věnoval tzv. hipsterům. Vystupovala zde žena, jejíž výrok se stal internetovou senzací. Zazněl na návštěvě galerie, ve vestibulu komentovala žena rozestavěné květiny slovy: „*Vůbec si nejsem jistá, jestli je to umělecká instalace, nebo náhodné seskupení rostlin.*“ Následně byla žena v internetovém prostředí zesměšňována pro svůj pohled na banality, ve kterých hledala hlubší významy.[112] Na jejím výroku byla postavena spousta formátů virálního humoru, který zasazoval její vyjádření do různých vtipných kontextů.

Popisek příspěvku „*Stay postmortemní umění*“ je kombinací slov „*postmoderní*“ a „*post mortem*“, což znamená „*po smrti*“.

6.2.2.1. Podstata vtipu

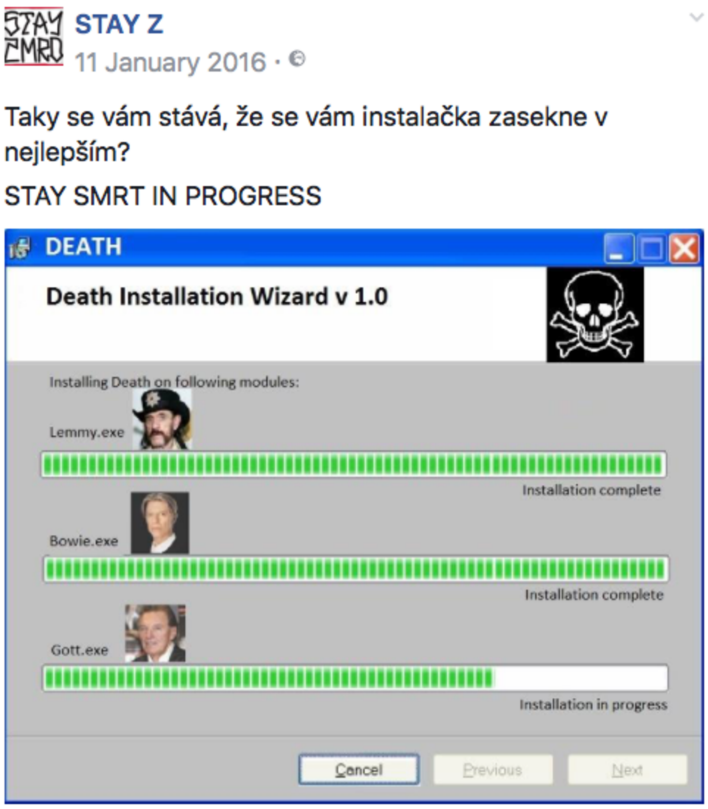
Černým humorem oplývající post komentuje v tu chvíli aktuální dění ironickým, eufemickým způsobem. Několik hodin po atentátu zveřejňují fotku zesměšňující tragickou událost. Střelba v galerii je zde propojena s jinou situací, která nese výsměšné konotace. Autoři tedy pracují s už existujícím vtipem. Nevytvářejí nic nového, pouze posunují hranici a kontrast tím, že ženu a její výrok zasazují do prostředí, kde právě někdo zemřel. Místo „*náhodného seskupení rostlin*“ upozorňuje žena na „*náhodné seskupení střelných zranění*“. Její úsměvně povrchní pseudointelektuálské vyjádření dostává v galerii po vraždě absurdní ráz, což bylo přesně autorským záměrem.

---

[111] Russian ambassador to Turkey killed in Ankara. *Hindustantimes* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.hindustantimes.com/world-news/russian-ambassador-to-turkey-wounded-in-ankara-gun-attack/story-5f94LIenQd8RxXUQEi5TRP.html.

[112] Výsměch dívce s transparentními brýlemi. *Lidovky.cz* [online]. 2015 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/vysmech-divce-s-transparentnimi-brylemi-prekvapil-me-rika-reziser-kmenu-1q0-/kultura.aspx?c=A150626_143041_ln_kultura_sk.

6.3. Instalace programu „*smrt*“

Zdroj[113]

6.3.1. Denotace

V počítačovém dialogovém okně jsou spuštěny tři různé programy. První se jmenuje „*Lemmy.exe*“, druhý „*Bowie.exe*“ a třetí „*Gott.exe*“. Nápis v dialogovém okně říká: „*Death installation Wizzard v 1.0*“. Popisek příspěvku se ptá: „*Taky se vám stává, že se vám instalačka zasekne v nejlepším?*“ Následuje nápis velkými písmeny: „*STAY SMRT IN PROGRESS*“.

6.3.2. Konotace

Dialogové okno znázorňuje instalaci v operačním systému Windows. Software se nazývá „*Installation Wizzard*“ a instalovaným programem je „*Death*“ neboli smrt. Moduly, pro které se instaluje „*smrt*“, jsou ve skutečnosti známí hudebníci. Poznáme je podle malých fotografií, které jsou na místech, kde bývají počítačové ikony, i podle jejich jmen, k nimž autoři připojili počítačový žargon pro spustitelný soubor, příponu „*.exe*“. Průběh instalace je metaforou pro postup smrti. Protáhlé obdélníkové okno, v němž se odehrává zelený ikonický

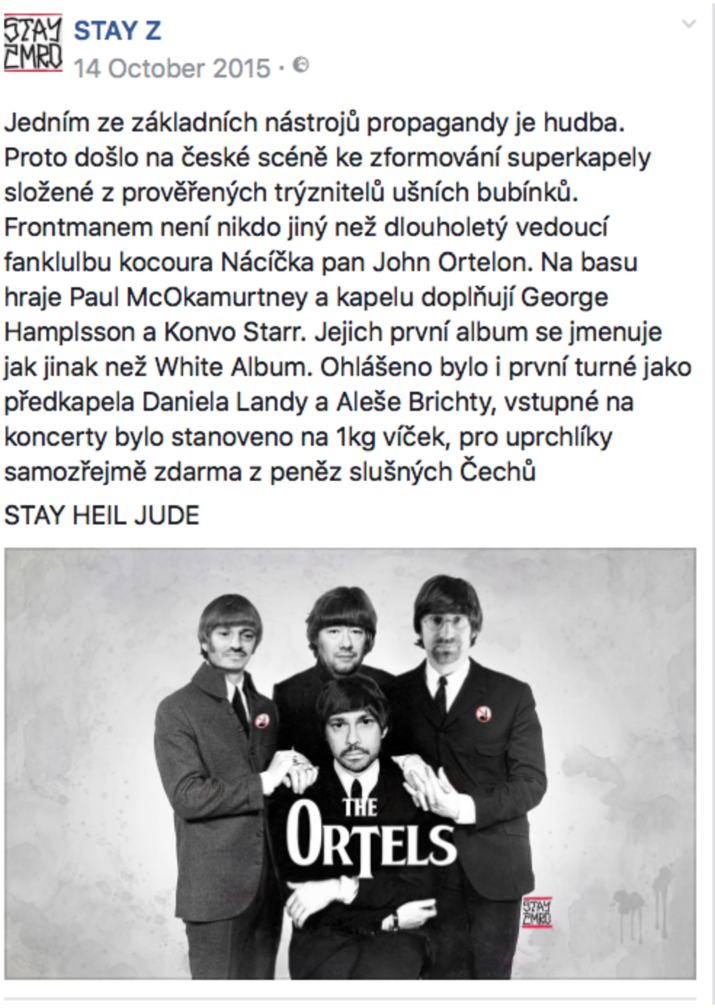
[113]Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/988660977873118/?type=3&theater.

odpočet času pro dokončení instalace, je symbolem pro zpěvákův život a dobu, která do jeho smrti ještě zbývá. „*Installation complete*“ pak značí, že muzikant již zemřel.

6.3.2.1. Podstata vtipu

Autoři za použití nástroje černého humoru glosují smrt dvou světoznámých, nedávno zemřelých hudebníků, Davida Bowieho a Lemmyho. U třetího ale „*smrt*“ ještě nainstalována nebyla. Je jím český zpěvák Karel Gott, který se v té době už dlouhodobě léčil s onkologickým onemocněním. V příspěvku se „jeho“ průběh objevuje zhruba ve dvou třetinách. Popisek se ptá, jestli se adresátům taky stává, že se jim „*instalačka zasekne v nejlepším*“. Znamená to, že autoři tedy tvoří vtip postavený na šibeniční myšlence toho, že se těší, až Karel Gott zemře. Zatím k tomu ale nedošlo, protože instalace programu „*smrt*“ se zastavila. Tímto příspěvkem se autoři záměrně staví do protikladu ke strachu veřejnosti z umělcovy smrti.

6.4. The Ortels

Zdroj[114]

6.4.1. Denotace

Příspěvek znovu tvoří fotografická koláž a dlouhý doprovodný popisek. Ten hovoří o právě vzniklé kapele, která vydala své první album s názvem „*White album*“. Nyní budou koncertovat jako předkapela Daniela Landy a Aleše Brichty a vstupné bude jeden kilogram víček. Imigranti však budou mít vstup zdarma a bude zaplacen z peněz slušných Čechů. Popisek uzavírá „*STAY HEIL JUDE*“. Na černobílé fotografii vidíme čtveřici mužů v oblecích, nápis „*The Ortel*s“ a podpis stránky „*Stay Zmrd*“.

[114]Stay Z. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/943009085771641/?type=3&theater.

6.4.2. Konotace

Příspěvek je alegorií na situaci současné krajní pravice na české politické scéně. Glosuje situaci sbližování nositelů této ideologie s hudebním prostředím. V koláži je znázorněna skupina, kterou nazývají „*The Ortels*“. Jako základ autoři přebírají ikonickou fotografii čtyřčlenného uskupení „*The Beatles*“ a tu podrobují grafické úpravě.[115] Místo klasického kvarteta tváří světoznámých hudebníků jsou do černobílé fotografie zasazeny obličeje představitelů české krajní pravice a vedoucího existující kontroverzní skupiny Ortel. Fotografii vévodí nápis „*The Ortels*“, který používá font písma původního názvu „*The Beatles*“.

Text přetváří jména skutečných členů kapely. Tomáš Ortel je pojmenován jako „*John Ortelon*“, Tomio Okamura je popsán jako „*Paul McOkamurtney*“, „*George Hamplsson*“ odkazuje na Petra Hampla a „*Konvo Starr*“ zase na Martina Konvičku. Autoři jména českých osobností spojili s původními jmény členů Beatles.

Nutno podotknout, že původní rozmístění zpěváků je jiné než na obrázku. Například „*John Ortelon*“ odkazuje na Johna Lennona, který ale na fotografii neseděl, nýbrž stál jako první zprava. Autoři ho patrně zasadili doprostřed, protože symbolicky je to místo pro nejvýraznějšího představitele kapely, takzvaného frontmana.

Dlouhý popisek dotváří sdělení fotografie. Kapelu s přetvořenými jmény řadí jako předskokana dalších hudebníků, kteří se svými názory a výroky v minulosti umístili na krajně pravou a zároveň populistickou stranu politického spektra. Navíc je nazývá „*trýzniteli ušních bubínků*“, zaujímá tím postoj v oblasti hudební kritiky, aspoň co se formy produkce týče. První album fiktivní kapely autoři nazvali „*White album*“, což se vztahuje k ultrapravicovému vyznání a rasismu. Parafrázi na skutečné politické výroky najdeme i ve výrazu „*z peněz slušných Čechů*“*.* V textu je dále „*John Ortelon*“ nazván vedoucím fanklubu „*kocoura Nácíčka*“, což je postava Josefa Lady, která vyvolává svým jménem konotaci nacismu, a tím společenskou kontroverzi.

Autoři příspěvku se dále vysmívají faktu, že v Česku je fenoménem sbírání víček od PET lahví pro dobročinné účely. Ač to s politickou otázkou vlastně vůbec nesouvisí, tak je jasné, že při konání dobra (sbírka) je třeba dívat se na skutečné cíle, které mohou smysl konání dobra zcela zvrátit. Konečná věta „*STAY HEIL JUDE*“ odkazuje na původní název písně Beatles „*Hey Jude*“. V písni je slova „*Jude*“ použito jako vlastního jména, přezdívky syna Johna Lennona. Autoři příspěvku však přeměnili „*Hey*“ na německé „*Heil*“, které konotuje nacistický pozdrav „*Heil Hitler*“. V tomto případě spojení „*Heil Jude*“ tvoří

[115] NBC Developing Event Series About The Beatles. *Pinterest* [online]. 2014 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://cz.pinterest.com/pin/407998047468125707/.

významový oxymoron, jelikož „*Jude*“ můžeme taky chápat jako název pro příslušníka židovské komunity.

6.4.2.1. Podstata vtipu

Odkaz na skupinu Beatles zde nemá hlubší význam kromě toho, že předurčuje hudební oblast zájmu. Slouží pouze jako inkongruentní spojení jedné z nejslavnějších kapel všech dob, která navíc zastávala výrazně liberální hodnoty, se zástupci českého ultrapravicového spektra. Koláž zde najdeme nejenom ve vizuální podobě, ale také v textu, jenž spojuje nesouvisející. Právě v odkazech na mnoho sociálně-kulturních fenoménů hledáme až dadaistické pojetí tohoto vtipu. Pravicoví politici spolu se zpěvákem kapely Ortel, vůdcem klubu fanoušků kocoura Nácíčka, vystupují jako předskokani Aleše Brichty a Daniela Landy a vybírají vstupné kilogram víček. Odkazem na sbírání víček se navíc příspěvek ještě vysmívá symbolu, který je ve společnosti chápán jako symbol malé české průměrnosti podobný ponožkám v sandálech.

6.5. Smrtonoš

Zdroj[116]

[116]Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/1265899410149272/?type=3&theater.

6.5.1. Denotace

V místnosti jsou čtyři postavy, tři muži a jedna žena. Trojice vyrovnaně stojí čelem ke čtvrtému, zavalitému muži s výraznými pejzy a zeleným kabátem. Ten v komiksové bublině říká: „*...tak a ste v píče*“. Ve skromném popisku příspěvku stojí pouze: „*STAY SMRTONOŠ*“.

6.5.2. Konotace

Příspěvek tvoří fotografie scény z večerníčkového seriálu Krkonošské pohádky. Zavalitý vousatý muž je Trautenberk a postavy mu čelící jsou Anče, Kuba a hajný. V příbězích večerníčku se tato trojice vždy dostala do konfliktu se svým pánem, naštěstí měla na své straně pohádkového Krakonoše, který vždy zištného pána za bezmocnou trojici poddaných vytrestal. Právě na smrt herce, který Krakonoše ztvárnil, Františka Peterky, tento příspěvek reaguje. Byl publikován dokonce v den, kdy herec zemřel. Událost je komentována i v popisku příspěvku, který hlásá „*STAY SMRTONOŠ*“. Slovo „*smrtonoš*“ mimo jiné znamená znak černého psa z románů o Harrym Potterovi nebo druh jedovatého hada. V tomto případě jde o účelové spojení slova „*smrt*“ a „*Krakonoš*“.

Přímá řeč postavy Trautenberka v tomto případě neodpovídá replice ze scénáře původního večerníčku. Přetváří obsah scény z panství tak, že Trautenberk svým poddaným pravděpodobně nejprve řekl, že zemřel jejich ochránce Krakonoš, načež je vulgárně informoval, že nyní už mají do budoucna smůlu.

6.5.2.1. Podstata vtipu

Šibeniční humor zesměšňuje hercovu smrt několik hodin po jejím zveřejnění, což působí společensky nepatřičně. Navíc na zesnulého umělce nenahlíží s úctou, ale naopak ji glosuje pomocí vulgarit. Spojení sprostého slova a obecné češtiny s večerníčkovou pohádkou, kterou mají adresáti zafixovanou z dětství, působí jako významový nesoulad. Vtip v tomto případě stojí na dvojí inkongruenci. Jedna se týká černého humoru znevažujícího hercovu smrt a druhá provokativního spojení známé pohádky pro děti s vulgárním slovem „*píča*“.

6.6. Jarda Jágr

Zdroj[117]

6.6.1. Denotace

Na jednoduchém bílém pozadí je zobrazena velmi hubená postava hokejisty s hokejkou v ruce. Popisek fotografie říká: „STAY JARDA LÁGR ŠEDESÁTOSM“.

6.6.2. Konotace

Hokejista na fotografii je Jaromír Jágr. Je identifikovatelný kvůli tváři, číslu na dresu, nápisu v obrázku a popisku příspěvku. Jeho tělo je výrazně pozměněné, postava je nezdravě vychrtlá. Navíc je hubená proporčně nepřirozeně. Pod postavou je nápis: „*Jaromír Lágr*“. „*Lágr*“ je slovo převzaté z němčiny, jehož původním významem je úložiště či tábor. Dnes je však spíše vnímán jako výraz pro zajatecký či koncentrační tábor. Rozdíl mezi ním a hokejistovým příjmením tvoří počáteční písmeno. Popisek příspěvku odkazuje na číslo 68, které má Jágr na dresu a které odkazuje na rok 1968, kdy proběhla sovětská okupace Československa.

[117]Stay Z. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/944780595594490/?type=3&theater.

6.6.2.1. Podstata vtipu

V tomto případě je sdělení jednodušší než v předchozích případech. Text je mnohem kratší, nenese souhrn několika sdělení, ale pouze černohumorný vtip. Přesmyčka hokejistova příjmení z „*Jágr*“ na „*Lágr*“ ve spojení s nezdravě hubenou postavou konotuje vyzáblé fotografie přeživších z koncentračních táborů. Příspěvek tedy zobrazuje, jak by takový hokejista z „*lágru*“ mohl vypadat. V českém kontextu není zvykem tohoto známého hokejistu spojovat s jakoukoli negativní konotací, Jágr se těší mimořádné oblibě.

6.7. Selführer

Zdroj[118]

6.7.1. Denotace

Fotografická montáž zobrazuje barevnou otylou tvář před černobílou fotografií lidí za ostnatým drátem. Ke koláži patří i obsáhlý popisek, ve kterém se píše, že se „*Sturmführe*

[118]Stay Z. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/803775053028379/?type=3&theater.

Zdenahl von Schkromach“ rád fotí, simuluje námořní bitvy v bazénku a nyní přidal fotku ze selekce v koncentračním táboře.

6.7.2. Konotace

Tvář s brýlemi patří politikovi ČSSD Zdeňku Škromachovi. Příspěvek reaguje na jeho zálibu ve focení a natáčení sebe sama na nejrůznějších místech s různými lidi. Text například zmiňuje videa z bazénku. Autoři ho nazývají „*kolosálním bitevním křižníkem*“, kdy ve svém bazénku „*simuluje námořní bitvy*“. „*Kolosální křižník*“ je alegorií pro jeho prostorovou rozložitost, „*simulace námořních bitev*“ pak odkazuje k jeho skutečným výrokům z bazénku, kdy spoluobčany nabádal k boji proti imigraci za pomoci „*zapálených ohňů*“.[119]

Příspěvek reaguje na jeho nevhodné pořizování „*selfies*“ na vzpomínkové akci k uctění obětí holocaustu. Politik se fotil v pietním průvodu i u pomníku. Autoři tímto jeho nevkusné společenské chování s nadsázkou zasazují přímo k dobové fotce koncentračního tábora, čímž nepatřičnost eskalují, záměrně přehánějí, a zároveň ji tím činí zřetelnější. V textu zmiňují, že šlo o situaci selekce vězňů, což ale fotografie nezobrazuje. Jde tedy o další prvek hyperboly.

Škromachovy výroky proti imigraci z prostředí bazénku spolu s jeho nevhodnými „*selfies*“ daly vzniknout spojení jeho osoby s reminiscencemi z nacistického období. Autoři mu přetvářejí jeho jméno do podoby „*Sturmfuhre Zdenahl von Schkromach*“ a jeho samotného nazývají křižníkem „*Kancléř Bismarck*“. To byla německá loď pojmenovaná po bývalém kancléři, jež bojovala za nacistické Německo během druhé světové války.

Konečným odkazem na nacistickou ideologii je i finální věta „*STAY SELFFUHREE*“, což je spojení německého překladu pro „*vůdce*“ a první části slova „*selfie*“.

Podobný způsob, jaký měli u tohoto příspěvku autoři „*Stay Z*“, zvolil i izraelský umělec Shahak Shapira. Ten ve svém internetovém projektu „*Yolocaust*“ převzal ze sociální sítě Instagram fotografie návštěvníků berlínského pomníku uctívajícího památku obětem holocaustu. A následně instagramové příspěvky, které zobrazovaly k pietnímu místu nevhodné pozice (jako rozesmáté obličeje, „*selfies*“ nebo jogínské pózy), namontoval na dobové fotografie z koncentračního tábora.[120]

[119] Tohle by Škromach v televizi říct nemohl. *Youtube*.[online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=sY4sZG4raNQ

[120] Powerful images that show why Holocaust Memorial selfies are so disrespectful. *Metro*.[online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: http://metro.co.uk/2017/01/19/powerful-images-that-show-why-holocaust-selfies-are-so-disrespectful-6391091/.

6.7.2.1. Podstata vtipu

Autoři znovu využívají černého humoru pro svoji tvorbu, tentokrát v tématu holocaustu. Vysmívají se Zdeňkovi Škromachovi pro jeho obezitu a zálibu v pořizování sebestředných „*selfies*“. Pomocí hyperboly zobrazují, jak absurdní a necitlivé jeho chování na některým místech je. Zároveň používají výrazný eufemismus při odkazování na utrpení v koncentračních a vyhlazovacích táborech. Selekci, která pro uvězněné znamenala otázku života a smrti, nazývají „*rozdělování zrna od plev*“. Spojením, které znamená vybírání dobrého a užitečného a odstraňování zbytečného a nehodnotného. Zbytečnými a nehodnotnými zde autoři tedy míní například šest milionů Židů, kteří zemřeli v koncentračních táborech. V drsném humoru pokračují dále tak, že kdyby hladoví vězni měli příležitost, tak otylého Zdeňka Škromacha sní.

6.8. Opičan Rey

Zdroj[121]

6.8.1. Denotace

Televizní studio, kde vedle sebe sedí dva moderátoři. Před nimi jsou jmenovky „*Lucie Borhyová*“ a „*Rey Oranguteng*“. Popisek příspěvku zní: „*STAY OPIČAN RAY*“.

[121]Stay Z. *Facebook* [online]. 2014 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.526699667402587.1073741830.431315496941005/786952018044016/?type=3&theater.

6.8.2. Konotace

Příspěvek je montáží fotografie prostředí vysílání hlavní zpravodajské relace TV Nova, Televizní noviny, kterou uvádí dvojice moderátorů. Jsou jimi Lucie Borhyová a Rey Koranteng, celým jménem Reynolds. Jeho matka je Češka a otec Ghanec. Vzhledem ke svému smíšenému původu má tmavší pleť, na což autoři narážejí i v tomto příspěvku. V textu ho nazývají „Opičan Ray“ a v obrázku pak „Rey Oranguteng“. Ve vizuálu mu navíc na krk domontovali šimpanzí hlavu.

Konotace takovéto montáže v sobě nese otevřeně rasistické sdělení, že jsou lidé tmavé pleti zaměnitelní s opicemi.

Dnes je spojení člověka tmavé pleti s opičími symboly a ikonami považováno za znaky naprosto odsouzeníhodného a trestného rasismu. Své o tom ví například fotbaloví hráči afrického původu, na které někteří diváci pokřikují opičí zvuky. Ke stejnému způsobu myšlení navádí i slovo v popisku „*opičan Ray*“, je totiž kombinací slov opice a občan.

Vedle otevřených xenofobních symbolů je diskutabilní i zoologické zařazení. Šimpanz totiž není opice, ale lidoop patřící mezi primáty, a zadruhé to není orangutan, na kterého odkazuje přesmyčka moderátorova jména „*Rey Oranguteng*“.

6.8.2.1. Podstata vtipu

Zde je vtip postaven na prvoplánové politické nekorektnosti. Zobrazovat člověka tmavší pleti jako opici (v tomto případě lidoopa) je znakem rasismu, který je ve veřejné komunikaci nepřijatelný, dokonce trestný. Jde o zobrazení určitého silně negativního stereotypního smýšlení, které v sobě nese konotaci, že je bílá rasa cennější než jiná.

6.9. Souhrnná analýza

„Stay Z“ je stránka, na níž se podílí až šest autorů, což je patrné na očividné nejednotnosti stylu. Sjednocuje je záměr provokovat a šokovat.

6.9.1. Souhrnná vizuální analýza

Jediným pojícím formálním prvkem všech vybraných příspěvků je, že se jedná ve většině případů o koláže. To jsou fotografické výstřižky, které vytrhávají vybrané postavy a předměty z jejich prostředí, a staví je do nového kontextu. Jsou i výjimky, například u postu se scénou z Krkonošských pohádek je do původního vizuálu doplněna pouze komiksová bublina a všudypřítomný podpis „*Stay Zmrd*“.

Jelikož obrázky „*Stay Zmrd*“ nemají jednotný styl, podpis stránky zůstává jediným pojícím vizuálním prvkem.

Některé koláže jsou provedené profesionálně, například v příspěvku se zastřeleným velvyslancem vidíme u grafické montáže doplněné ženy i odrazy nohou na lesklé podlaze. Jinde je montáž znatelnější, jako v případě „*The Ortels*“. A jsou i případy, kdy koláž záměrně bije do očí, je tomu tak u „*selfie*“ Zdeňka Škromacha u holocaustu nebo u šimpanzí hlavy v televizním zpravodajství.

Práce s grafikou není vždy stejná, ale ve všech případech je využito znakového systému fotografie. Autoři tedy nevytvářejí vlastní grafiku, ale spojují či předělávají už existující tvorbu. Ve vizuálech často pracují s intertextualitou, příspěvek se zastřeleným velvyslancem odkazuje na seriál Kmeny. Krajčův „*Můj kemp*“ zase na Hitlerovu knihu.

Text zařazený přímo do koláží se vyskytuje v podobě komiksové bubliny (v příspěvku s ruským velvyslancem a Krkonošskými pohádkami) nebo v podobě levitujícího nápisu (jako u Jardy Lágra nebo popisku jmen moderátorů TV Nova).

Stránka někdy pracuje s již existujícími známými vizuály, které jako vtip na sociálních sítích kolovaly už před tím, než je autoři znovu využili pro své příspěvky. Příkladem jsou Škromachova „*selfies*“ nebo „*hysterka*“ z Kmenů se svou hláškou. Jindy však jsou vtipy zcela nové. Je tomu tak u instalace programu „*smrt*“ nebo „*Jaromíra Lágra*“.

Autoři často odkazují na téma holocaustu a používají k tomu ve vizuálech archetypální ikony a symboly; Hitlerův knírek, nezdravě vyzáblé tělo nebo přímo dobová autentická fotografie.

6.9.2. Souhrnná textová analýza

Podobně jako vizuální podoba všech příspěvků není jednotná, ani k textu nepřistupuje stránka ve všech případech stejně. Znovu ale nabízí podpis v každém popisku, velkými písmeny napsanou finální větu, která začíná vždy slovem „*STAY…*“ Autoři tím odkazují na název svých stránek a zároveň vytvářejí symbolické ukončení každého textu.

Tento závěrečný podpis příspěvek vždy nějak stroze okomentuje. Buď jen doplní delší textový popisek jako v případě postu s Krajčem, kde poslední věta zněla: „*STAY MŮJ HOBOJ*“ nebo u Škromachova „*STAY SELFFUHRERA*“ a „*STAY HEIL JUDE*“ u kapely příspěvku s kapelou „*The Ortels*“. V druhém případě naopak tvoří tato věta jediný popisek příspěvku. Je tomu tak například u reakce na smrt Františka Peterky, kde jediným popiskem je „*STAY SMRTONOŠ*“.

Autoři v textu pracují s nejrůznějšími postupy. Výrazná je intertextualita, odkazování na jiná kulturní díla a jejich kombinace.

V textu se dále objevují hyperboly. Kult osobnosti Richarda Krajča je přirovnán k nacistické ideologii a to včetně přejmenování festivalů jeho skupiny na „*Kryštof koncentrační kempy*“. Notnou nadsázku najdeme ve všech delších popiskách, kromě Krajča je takto

zesměšněn i Zdeněk Škromach, který je kvůli své obezitě označen za kolosální bitevní křižník.

V textech se setkáme i s eufemismy, například selekce v koncentračním táboře je pojmenována jako „*třídění zrn od plev*“. Dalšími prostředky jsou jinotaje, kde přibližování osob krajní pravice autoři popsali jako zakládání kapely „*The Ortells*“, která bude koncertovat spolu s Landou a Brichtou.

Výrazným prvkem je vytváření nových slov a slovních spojení kombinací dvou různých. „*Občan*“ se spojí s „*opicí*“ a je z toho „*opičan*“. „*The Beatles*“ se stávají „*The Ortels*“ a „*Hey Jude*“ se mění na „*Heil Jude*“, přídavné jméno „*postmortální*“ vzniklo kombinací „*postmoderní*“ a „*post mortum*“ a spojením příjmení „*Koranteng*“ a slova „*orangutan*“ vzniklo „*Oranguteng“.* V textu jsou časté i vulgarismy a další prvky hovorové češtiny. V případě prvního příspěvku autor přetvořil zpěvákovo jméno z „*Richarda*“ na „*Zmrdcharda*“. A když stránka reagovala na smrt českého herce, vložila k postavě Trautenberka také vulgární přímou řeč.

6.9.3. Souhrnná tematická analýza

Témata, která si autoři vybírají, můžeme rozdělit do tří kategorií. První jsou rychlé reakce na aktuální dění. Sem patří příspěvek s právě zastřeleným ruským velvyslancem nebo svérázné vyjádření k úmrtí Františka Peterky. Druhou kategorií je odkaz na nějaké aktuální téma, které rezonuje společností už jistou dobu. Zástupci této kategorie jsou odkazy na extrémní pravici, Škromachova „*selfies*“ nebo narážky na možnou blížící se smrt Karla Gotta. Třetí skupinou jsou časově blíže neurčená témata, která mají primární účel šokovat. Odkazy na zajatecké a vyhlazovací tábory v případě hubeného Jaromíra Jágra či otevřený rasismus u příspěvku s „*Reyem Orangutengem*“.

Obecně můžeme říct, že stránka „*Stay Z*“ nevytváří originální náměty, ve valném případě odkazuje na obsahy a témata, která společností rezonují. Nepředkládá vlastní myšlenku, pouze za použití šibeničního humoru nebo pouhého nápadu prosté provokace glosuje cokoli, co se hodí. Někdy dokonce jen přebírají vtip, jehož formát už byl vytvořen dříve, ale posouvají ho dál od politické korektnosti. Viz montáž se Zdeňkem Škromachem nebo koláž s „*náhodným uskupením střelných zbraní*“.

Zdrojem komičnosti příspěvků je nejčastěji černý a šibeniční humor, který autoři převádějí do extrémní polohy. Vyhledávají témata související se smrtí a utrpením (nemoc Karla Gotta, smrt Františka Peterky, vražda ruského velvyslance). Pokud téma samo o sobě nenese násilí, autoři ho k obsahům přimontují. K tomuto nejčastěji používají námět druhé světové války, holocaustu a nacismu. Příkladem je „*Můj kemp*“ Richarda Krajča nebo „*Jarda Lágr*“. Zdá se, že je pro ně nejjednodušší volbou dotknout se necitlivě až brutálně těchto dějinných tragických období. Vedle druhé světové války a smrti stránky při hledání

kontroverzí pro své příspěvky zabrousily i do rasismu, a to v postu s moderátorem televize Nova.

6.9.4. Modelový čtenář

Stránka pracuje s ideou, že vše je možné nějakou formou zesměšnit pomocí černého a šibeničního humoru. Záměrně se snaží vyhledávat citlivá témata, odkazovat na ně a stavět je do kontroverze. Uráží, ponižuje, šokuje.

Preferované čtení je u stránek *„Stay Z*“ situace, kdy adresát přijímá kontroverzní humor a přinejmenším ho akceptuje. Vtip se svou nekorektností trefí do jeho naladění a světonázorů, o nichž se domnívá, že se nesmějí veřejně sdělovat. S pocitem sounáležitosti pak post šíří, a pomáhá tak propagovat stránky. Zároveň je cílem i vyvolání opozičního čtení v podobě hlasitého odporu a brojení proti stránkám, nesouhlasného komentování a negativních reakcí. I to totiž podporuje rozšiřování všeobecného povědomí a přivádí nové „fanoušky“. Propagování rasismu, vymýšlení si informací typu kanibalismus mezi uvězněnými vězni v holocaustu, eufemistické zlehčování nacistické selekce a zesměšňování vážné nemoci známého člověka jsou jen špičkou ledovce kontroverzní tvorby. Stránky si záměrně vybírají témata, u kterých ví, že vyvolají u části čtenářstva prudce negativní zpětnou vazbu. Dokonce na to spoléhají. Modelovým čtenářem tedy není pouze člověk, který vtip přijme, ale i ten, který ho radikálně odmítne, vyjádří svou nevoli a vyvolá diskuzi. Pro stránku je zcela nejhorší ten čtenář, kterého její sdělení nepobaví ani nenaštve, zůstává lhostejný a nic nekomentuje.

7. Shrnutí analytické části

Byly vybrány troje stránky, které v českém internetovém prostředí tvoří úspěšný virální humor. Všechny mají na české poměry vysoká čísla „sledovatelů“ i reakcí u svých příspěvků. Každá stránka je ale zcela jiná a osobitá, s rozdílným přístupem k tvorbě obrazu, textů i humoru.

Společným prvkem všech vybraných příspěvků je jistá míra kontroverze a vizuální jednoduchost.

7.1. Náročnost dekódování

Jak bylo uvedeno v teoretické části této práce, většina lidí dnes k připojování a komunikaci na sociální síti Facebook využívá mobilní přístroje. Je proto stěžejní, aby sdělení bylo jednoduché. Toto kritérium do jisté míry splňují všechny příspěvky.

Stránka „*Martyho Frky*“ ztěžuje dekódování adresátům polysémií a homofony, s nimiž pracuje. Mnohoznačnost je základním prvkem komičnosti postů, inkongruence spojení textu s obrázkem je založena na formální podobnosti a významové různosti. Na jednu stranu tím nabourává pravidlo úspěšné komunikace, a to jasné sdělování informací, na stranu druhou tím dosahuje komického efektu.

Oproti tomu důvod, proč stránka „*Opráski sčeskí historje*“ záměrně komplikuje adresátům preferované čtení, zůstává pro mne nepochopitelný. Pozměňuje spisovnou češtinu do neobvyklé a obtížně čitelné podoby, přitom ve valné většině příspěvků vtip ani hlavní sdělení nejsou postaveny na této textové hře. Může se jednat o snahu o vyvolání kontroverze a úsilí o svébytný charakter, který je odliší od ostatních komiksů. Dalším důvodem by mohlo být to, že adresát při dekódování musí sdělení věnovat mnohem větší pozornost. Je tedy pravděpodobné, že si pak čtenář příspěvek zapamatuje déle, než je v elektronicky propojeném online světě zvykem.

Stránky „*Stay Z*“ svým fanouškům předkládají sdělení jednodušeji než předchozí stránky, čtenář nemusí nic složitě dekódovat ani chápat dvojsmysly. Pouze v některých případech musí překonat dlouhý popis příspěvku.

7.2. Vizuální originalita

„*Martyho Frky*“ i „*Opráski*“ tvoří vlastní originální grafickou tvorbu, která je specifická, charakteristická, a tudíž snadno rozpoznatelná. Vedle toho stránky „Stay Z“ využívají existujících vizuálů, které přetvářejí, vytrhávají z původního sdělení a zasazují do nového kontextu. „Stay Z“ je jednou z několika stránek na českém Facebooku, které s kolážemi v

takové podobě pracují. Jejich grafik, kterým je Tomáš Břínek, má založenou vlastní stránku TMBK, kde publikuje svou další tvorbu a sdílí to samé, co vytváří pro „Stay Z“. Podobně však komunikují i stránky, které s Břínkem nemají nic společného, a čtenáři by si jejich obsah s Břínkovým autorstvím mohli splést. Jenom v Česku najdeme například „*Nekorektní plochu*“[122] nebo „*KKRD Boys*“.[123]

7.3. Nemohlo by to být offline?

Nabízí se otázka, do jaké míry tyto příspěvky ovlivňuje online prostředí, zdali by vypadaly stejně i v klasickém formátu tištěných komiksů a publikací.

Jedním ze znaků, který patří k tvorbě na sociálních sítích, jsou rychlé reakce na aktuální kontext společenského dění. „*Martyho Frky*“ zareagovaly na události v Turecku, „*Opráski“* zas na smrt slavného boxera, „*Stay Z*“ pak glosoval vraždu v Istanbulu a úmrtí Františka Peterky. Takovou rychlostí se může publikovat pouze v online prostředí.

Pro autory byla jejich tvorba nejprve zábavou. Nemohli vědět, jak úspěšné stránky budou. Sociální sítě jim dávají možnost publikovat bez vydavatelství, dynamicky, rychle, svobodně a bez tíže odpovědnosti. Sbírají tak zpětnou vazbu v reálném čase. A asi i právě proto byly vybrané stránky v českém online prostředí nejúspěšnější.

Ač příspěvky ze stránky „*Opráski*“ i „*Mártyho Frky*“ vyšly v knižní podobě, není pravděpodobné, že by se tomu tak stalo bez jejich popularity vybudované na Facebooku.
I když se některé vybrané statické posty objevily na stránkách tištěných publikací, důležitým faktem zůstává, že byly primárně využity pro komunikaci a šíření na internetu.

Pro poslední vybranou stránku je internet zcela stěžejní. „*Stay Z*“ by v tištěném prostředí často narážel na překážky v oblasti osobnostního a autorského práva. Ač se některé koláže grafika Tomáše Břínka dostaly do vybraných časopisů. U jiných, balancujících na hraně, by riziko pro vydavatele bylo neúnosné. Například v případě montáže šimpanzí hlavy místo moderátora tmavé pleti.

Online prostředí poskytuje autorům svobodu nejen při výběru témat, ale i v plánování časového harmonogramu. Mohou reagovat na to, nač chtějí, a tvořit, kdy chtějí. Autor „*Oprásků*“ zvaný Jaz ve svém rozhovoru s Martinem Veselovským v DVTV uvedl, že až se mu nebude chtít, „*Opráski*“ přestanou vycházet.[124]

[122] Nekorektní plocha. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-03-03]. Dostupné z: https://www.facebook.com/nekorektniplocha/.
[123]KKRD Boys [online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z:https://www.facebook.com/kkrdboys/.
[124] Na dějiny mám jediný správný pohled, kreslím je pro divné lidi, říká autor Oprásků sčeská historje. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/na-dejiny-mam-jediny-spravny-pohled-kreslim-je-pro-divne-lid/r~b5784e1a945c11e5928a002590604f2e/.

7.4. Myšlenka autorů

Autor „*Martyho Frků*“ se jmenuje Martin Pohl, známý také pod pseudonymem Řezník. V rozhovoru pro DVTV řekl, že jeho tvorba slouží i jako ventil,[125] což odpovídá Freudově teorii humoru. I když pro adresáta je jeho humor založen na významové inkongruenci, pro autora může mít funkci uvolnění vnitřního přetlaku.

Jak Martin Pohl, tak Jaz neodhalují na veřejnosti vlastní tvář. Není to jejich jediné pojítko. Oba ve své tvorbě spatřují i nějaký hlubší smysl. Jaz například věří, že popularizuje historii.[126] Vedle nich stojí Tomáš Břínek, grafik stránky „*Stay Z*“, který dle vlastních slov vytváří „*jen srandu*“.[127]

[125] Řezník: Odrážím temné stránky společnosti, nejde ale o propagaci násilí, je to součást hry. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/rapper-reznik-odrazim-temne-stranky-spolecnosti-nejde-ale-o/r~3f30d344984411e5897e002590604f2e/.

[126] Na dějiny mám jediný správný pohled, kreslím je pro divné lidi, říká autor Oprásků sčeská historje. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/na-dejiny-mam-jediny-spravny-pohled-kreslim-je-pro-divne-lid/r~b5784e1a945c11e5928a002590604f2e/.

[127] Humor je jako Sovětský svaz, nemá hranice, spojení Lady s kokainem prý byla za čarou, říká Břínek. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/humor-je-jako-sovetsky-svaz-nema-hranice-spojeni-lady-s-koka/r~b050af9ec84b11e699ee0025900fea04/.

Závěr

Ve své diplomové práci jsem sémioticky analyzovala český virální humor na Facebooku na zdůvodněně vybraném vzorku stránek. Zohlednila jsem jejich význam, stanovený podle návštěvnosti, formátové různorodosti a pestrosti komunikačních znaků, podle tématu a práce s českým jazykem.

Dále jsem si kladla za cíl pomocí zkoumání každého vybraného příspěvku odhalit skryté struktury a náměty, které sdělením daly vzniknout. Zaměřila jsem se proto i na vnější kontext publikování příspěvků a pokusila jsem se poznat jejich motivace. U každého příspěvku jsem v rovinách denotace a konotace interpretovala použité znaky dle Peirceova rozdělení na ikonu, index a symbol. V některých případech jsem se zaměřila i na jednotu označujícího a označovaného. U každého příspěvku jsem v asociační rovině hledala podstatu vtipu. U každého příspěvku jsem tedy postupovala od obecného, nehodnotícího popisu přes konotační analýzu znaků až k domnělé vložené podstatě. Takto byl analyzován každý příspěvek. V závěru jednotlivých analytických kapitol jsem pak zhodnotila vizuální, textové a tematické prostředky, které autoři zvolili. V návaznosti na Ecovu teorii jsem každou kapitolu ukončila charakteristikou modelového čtenáře a nastínila jsem, jaké jsou podoby preferovaného, domluveného a opozičního čtení. Odvažuji se tvrdit, že se mi v tomto bodě podařilo dosáhnout cíle, a zdroje, z nichž autoři čerpali, se mi podařilo pojmenovat.

Kromě kontextu vzniku příspěvků a jejich skrytých námětů na straně podavatele jsem se zaměřila i na stranu adresáta a proces dekódování. Pokusila jsem se odhalit možné komplikace i postupy, kterými se autoři snažili čtení příspěvků přímočaře zjednodušit a čtenáři dekódování „podsunout“. Mým dalším cílem bylo pokusit se o analytickou názorovou nestrannost. Jak jsem uvedla v úvodu své práce, jsem jako uživatel cílovou skupinou a častým příjemcem sdělení virálního humoru ve facebookovém prostředí. Mám tudíž vytvořené určité preference a názory. Výběr však byl proveden tak, aby se do něho mé uživatelské preference nepromítly. Mým zájmem bylo, aby u každé stránky byly zastoupeny příspěvky, které jsem osobně považovala za zdařilé, ale i ty, jejichž smysl vzniku jsem nechápala, a pouze jsem konstatovala, že si své příznivce našly. Hledala jsem důvod, proč tomu tak je, jakými znaky jsou vybaveny a na koho cílí.

Nevím, jestli jsem schopna určit, do jaké míry se mi podařilo dosáhnout objektivity. U kvalitativní analýzy je ale takový cíl vždy diskutabilní.

Došla jsem k názoru, že vybrané stránky sice reprezentují pestrost českého humoru, některé příspěvky jsou však ostré a zasahují do osobnostních práv dotčených. Hodnotu svobody slova považuji za vysokou, zároveň ale v subjektivní rovině jsou některé příspěvky za hranicí mé tolerance.

Každá stránka reprezentuje zcela jiný přístup k dobovému kontextu, českému jazyku i humoru obecně. Ze své práce a zkoumání si odnáším dojem, že lépe rozumím vzniku virálního humoru a postupům zdejší autorské tvorby. Zároveň jsem si také uvědomila, že internetová svoboda slova vzbuzuje otázky etiky publikování, na které nejsem schopna uspokojivě odpovědět sama.

Zdroje

Literatura

BAHNÍK, Václav. *Slovník antické kultury*. Praha: Svoboda, 1974, s. 720. ISBN 25-119-74.

BARTHES, Roland. *Mytologie*. Praha: Dokořán, 2004. Bod (Dokořán). ISBN 80-86569-73-x.

BĚLINA, Pavel. *Kronika Českých zemí*. Praha: Fortuna Print, c1999. ISBN 80-86144-33-x.

BERGSON, Henri. *Smích*. Praha: Naše vojsko, 2012. ISBN 978-80-206-1249-6.

BORECKÝ, Vladimír. *Imaginace, hra a komika*. 2., rozšířené a opravené vyd. (v Tritonu 1.). Praha: Triton, 2005. ISBN 9788072545032.

BURTON, Graeme. JIRÁK, Jan. *Úvod do studia médií*. Brno: Barrister & Principal, 2001. Studium. ISBN 8085947676.

CIMRMAN, Jára da, Ladislav SMOLJAK a Zdeněk SVĚRÁK. *Hry a semináře: úplné vydání*. Vyd. 2., dopl. V Praze: Paseka, 2010. Divadlo Járy Cimrmana. ISBN 978-80-7432-036-1.

ČERNÝ, Jiří a Jan HOLEŠ. *Sémiotika*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2004, 363 s. ISBN 80-7178-832- 5.

DEACON, D., PICKERING, M., GOLDING, P., MURDOCK, G.. *Researching Communications: A Practical Guide to Methods and Cultural Analysis*.Vyd. 1. Hodder Educationl 1999., 448 s. ISBN 978-0340596852.

DOUBRAVOVÁ, Jarmila. *Sémiotika v teorii a praxi: [proměny a stav oboru do konce 20. století]*. Praha: Portál, 2002. ISBN 80-7178-566-0.

ECO, Umberto, TRANSLATED BY ANNA CANCOGNI a WITH AN INTRODUCTION BY DAVID ROBEY. *The open work*. 10 print. in the USA. London: Hutchinson Radius, 1989. ISBN 9780091758967.

ECO, Umberto. *Šest procházek literárními lesy: přednášky na Harvardově univerzitě*. Olomouc: Votobia, 1997. Velká řada (Votobia). ISBN 80-7198-248-2.

FREUD, Sigmund, [Z NĚMECKÉHO ORIGINÁLU PŘELOŽIL A ÚVOD NAPSAL LUDVÍK HOŠEK a DOSLOV HELENA VOSTRADOVSKÁ]. *Totem a tabu ; Vtip a jeho vztah k nevědomí: (teoretická část)*. Praha: Práh, 1991. ISBN 8072520067.

HALL, Stuart. 2005. *Kódování/dekódování*, in *Teorie vědy/Theory of Science* (Praha), vol. 27 (2), 2005: ISSN 1804-6347

HARENBERG, Bodo. *Kronika lidstva*. [2. vyd.]. Přeložil Pavel BĚLINA. Bratislava: Fortuna Print, 1993. Edice Kronik. ISBN 80-7153-039-5.

HILFER, Anthony Channell. *American fiction since 1940*. New York: Longman, 1992. ISBN 0-582-49350-1.

HOBBES, Thomas in HRYCH, Ervín. *Velká kniha světového humoru*. Praha: Regia, 2003. ISBN 80-86367-30-4.

HORA-HOŘEJŠ, Petr. *Toulky českou minulostí 3*. Ilustroval Pavel BROM, ilustroval Dagmar BROMOVÁ. Praha: Baronet, 1994. ISBN 80-85621-97-5.

HORA-HOŘEJŠ, Petr. *Toulky českou minulostí 4.*Praha: Baronet, 1995. ISBN 80-85890-21-6.

HORA, Petr., ilustroval Jiří. BĚHOUNEK. *Toulky českou minulostí 2*. Praha: Práce, 1991. ISBN 80-208-0111-1.

JANOUCH, Viktor. *Internetový marketing: prosaďte se na webu a sociálních sítích*. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2010, ISBN 978-80-251-2795-7.

JIRÁK, Jan a Barbara KÖPPLOVÁ. *Média a společnost: [stručný úvod do studia médií a mediální komunikace]*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, 207 s. ISBN 978-80-7367-287-4.

JIRÁK, Jan, Otakar ŠOLTYS a Jiří NEKVAPIL. *Jazyk ve společenském kontextu: základy jazykovědy pro studenty sociálních věd*. 2. dopl. vyd. Praha: Karolinum, 1996, 102 s. ISBN 80- 7184-210-9.

KNOKE, David a Song YANG. Social network analysis. 2nd ed. Los Angeles,: Sage Publications, 2008, 132 s. ISBN 978-141-2927-499.

LEWIS, P. Three Jews and a Blindfold: Politics of Gallows Humor, in: *Semites and Stereotypes: Characteristics of Jewish Humor,* ed. Avner Ziv and Anat Zajdman, Westport: Greenwood Press, 1993, ISBN 978-0313261350.

ORLICKÝ, J. *Záhady komična. Teorie komična, vtipu, gagu a smíchu.* Praha: Futura, 2003, ISBN 80-85523-93-0.

POKORNÝ, Jan a Juraj HANULIAK. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-2843-8.

ROSS, Alison. *The language of humour*. New York: Routledge, 1998. Intertext (London, England). ISBN 978-0415169127.

SAUSSURE, Ferdinand de. *Kurs obecné lingvistiky*. Vyd. 3., upr., V nakl. Academia 2. Přeložil František ČERMÁK. Praha: Academia, 2007. Europa (Academia). ISBN 978-80-200-1568-6.

ŠEĎOVÁ, Klára. *Humor ve škole*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6205-4.

TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

VYBÍRAL, Zbyněk. *Psychologie lidské komunikace*. Praha: Portál, 2000. ISBN 9788071782919.

Elektronické zdroje

1975: Muhammad Ali wins 'Thrilla in Manila'. *BBC News: On this day* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/october/1/newsid_4074000/4074712.stm.

About. *Martyho Frky* [online]. [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/pg/martyhofrky3/about/?ref=page_internal

Black humor. Britannica Online Encyclopedia [online]. 2014 [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/black-humor

Boxing legend Muhammad Ali dies at 74. *BBC News.* [online]. 2016 [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.bbc.com/news/world-us-canada-16011175.

Brand and History. *Yamaha* [online]. [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: https://www.yamaha.com/en/about/history/.

Elektrický odpor vodiče, Ohmův zákon pro část obvodu. *Encyklopedie fyziky* [online]. 2006 [cit. 2017-01-22]. Dostupné z: http://fyzika.jreichl.com/main.article/view/241-elektricky-odpor-vodice-ohmuv-zakon-pro-cast-obvodu

Facebook statistics directory. *Socialbakers* [online]. 2016 [cit. 2017-02-06]. Dostupné z: https://www.socialbakers.com/statistics/facebook/.

Facebook. Britannica Online Encyclopedia [online]. [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: http://www.britannica.com/EBchecked/topic/1366111/Facebook.

Facebook. Social network. *Britannica Online Encyclopedia* [online]. 2014 [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/social-network.

Gallows humour. *Cambridge Dictionary* [online]. [cit. 2017-01-07]. Dostupné z: http://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/gallows-humour

Hladový vokno [online]. [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://hladovyvokno.cz/prehled-voken/.

How Muhammad Ali won 'Rumble in the Jungle' with rope-a-dope, video analysis and no sex. *The Telegraph* [online]. 2016 [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.telegraph.co.uk/boxing/2016/06/05/how-muhammad-ali-won-rumble-in-the-jungle-with-rope-a-dope-video/.

Humor je jako Sovětský svaz, nemá hranice, spojení Lady s kokainem prý byla za čarou, říká Břínek. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/humor-je-jako-sovetsky-svaz-nema-hranice-spojeni-lady-s-koka/r~b050af9ec84b11e699ee0025900fea04/.

JONÁŠ A TINGL-TANGL. *Divadlo v Celetné* [online]. 2016 [cit. 2016-12-22]. Dostupné z: http://www.divadlovceletne.cz/program/jonas-a-tingl-tangl/.

KKRD Boys [online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z:https://www.facebook.com/kkrdboys/.

Knockout. *ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: https://www.britannica.com/sports/knockout

Kolik má v Česku Facebook uživatelů? Jak je to s věkem? Proč jsou ta čísla tak podivná? *@365tipu* [online]. 2017 [cit. 2017-01-06]. Dostupné z: https://365tipu.wordpress.com/2016/11/06/tip650-kolik-ma-v-cesku-facebook-uzivatelu-jak-je-to-s-vekem-proc-jsou-ta-cisla-tak-podivna/

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/

Na dějiny mám jediný správný pohled, kreslím je pro divné lidi, říká autor Oprásků sčeskí historje. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/na-dejiny-mam-jediny-spravny-pohled-kreslim-je-pro-divne-lid/r~b5784e1a945c11e5928a002590604f2e/.

NBC Developing Event Series About The Beatles. *Pinterest* [online]. 2014 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://cz.pinterest.com/pin/407998047468125707/.

NBC Developing Event Series About The Beatles. *Pinterest* [online]. 2014 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://cz.pinterest.com/pin/407998047468125707/.

Nekorektní plocha. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-03-03]. Dostupné z: https://www.facebook.com/nekorektniplocha/.

Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/

Persistence paměti. *Slavné obrazy* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.slavneobrazy.cz/dali-salvador-persistence-pameti-ido-393

Powerful images that show why Holocaust Memorial selfies are so disrespectful. *Metro.*[online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: http://metro.co.uk/2017/01/19/powerful-images-that-show-why-holocaust-selfies-are-so-disrespectful-6391091/.

Proč má český lev dva ocasy? *Radiožurnál* [online]. 2014 [cit. 2016-12-27]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/encyklopedie/_zprava/proc-ma-cesky-lev-dva-ocasy--1401803.

Psaní not a pomlk. *Pianovka* [online]. [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://www.pianovka.cz/data/hn/not/psani-not.html.

Putsch. *Online etymology dictionary* [online]. 2016 [cit. 2016-12-22]. Dostupné z: http://www.etymonline.com/index.php?term=putsch.

Richard Krajčo. *Databazeknih* [online]. 2015 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.databazeknih.cz/knihy/richard-krajco-266521.

Ring, rules, and equipment. *ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: https://www.britannica.com/sports/boxing/Ring-rules-and-equipment#ref403524.

Russian ambassador to Turkey killed in Ankara. *Hindustantimes* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.hindustantimes.com/world-news/russian-ambassador-to-turkey-wounded-in-ankara-gun-attack/story-5f94LIenQd8RxXUQEi5TRP.html.

Řezník: Odrážím temné stránky společnosti, nejde ale o propagaci násilí, je to součást hry. *Aktuálně.TV* [online]. [cit. 2017-02-14]. Dostupné z: https://video.aktualne.cz/dvtv/rapper-reznik-odrazim-temne-stranky-spolecnosti-nejde-ale-o/r~3f30d344984411e5897e002590604f2e

Social network. Facebook. Britannica Online Encyclopedia [online]. 2014 [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/social-network

Specifické poruchy učení. *Educo* [online]. [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: http://www.educozatec.cz/spec-poruchy-uceni.html.

Stay Z. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/?hc_ref=SEARCH

Thrilla in Manila. *CBS News.* [online]. [cit. 2016-12-26]. Dostupné z: http://www.cbsnews.com/pictures/look-back-boxings-ali-frazier-thrilla-in-manila/.

Tohle by Škromach v televizi říct nemohl.*Youtube.*[online]. 2017 [cit. 2017-03-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=sY4sZG4raNQ

Turkey's coup attempt: What you need to know. *BBC News* [online]. 2016 [cit. 2016-12-20]. Dostupné z: http://www.bbc.com/news/world-europe-36816045.

United States Facebook page statistics. *Socialbakers* [online]. 2017 [cit. 2017-02-06]. Dostupné z: https://www.socialbakers.com/statistics/facebook/pages/total/united-states/

Výsměch dívce s transparentními brýlemi. *Lidovky.cz* [online]. 2015 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/vysmech-divce-s-transparentnimi-brylemi-prekvapil-merika-reziser-kmenu-1q0-/kultura.aspx?c=A150626_143041_ln_kultura_sk.

Zdroje obrázků

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1138954999509167/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z:https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1100359980035336/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/837944776276859/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2014 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/614584455279560/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1110421472362520/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-10]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/808927772511893/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1111073822297285/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1232568106814522/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2017 [cit. 2017-02-11]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/819159061488764/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-12]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/1139743229430344/?type=3&theater.

Martyho Frky. *Facebook* [online]. 2014 [cit. 2017-02-12]. Dostupné z: https://www.facebook.com/martyhofrky3/photos/a.614585355279470.1073741827.614577818613557/743941522343852/?type=3&theater

Opráski sčeskí historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1407221259292258/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-02-23]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1239131452767907/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-24]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1349770518370666/?type=3&theater

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-25]. Dostupné z :https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1384583858222665/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-24]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1454022491278801/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1330127587001626/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1445401532140897/?type=3&theater.

Opráski sčeská historje. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-26]. Dostupné z: https://www.facebook.com/historje/photos/a.576172972397095.145231.576161309064928/1314744788539906/?type=3&theater.

Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/990024747736741/?type=3&theater.

Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-02-28]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/1302356046503608/?type=3&theater

Stay Z. *Facebook* [online]. 2016 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/988660977873118/?type=3&theater.

Stay Z. *Facebook* [online]. 2015 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: https://www.facebook.com/STAYZMRDS/photos/a.431540073585214.99675.431315496941005/943009085771641/?type=3&theat